

Semanario Armenio

SARDARABAD

ՍԱՐՏԱՐԱԴԱՍ

edición
especial

34 րդ տարի
թիվ 1552
Զորեքշաբթի
21 Ապրիլ 2010

Año XXXIV, N° 1552. Miércoles 21 de abril de 2010. www.sardarabad.com.ar

EDITORIAL

Tiempo de revancha

Hace noventa y cinco años, el Estado turco otomano cometió uno de los peores crímenes de lesa humanidad, al exterminar de manera organizada y sistemática a las minorías armenias que residían en su territorio. Minorías, que vivían en sus tierras ancestrales, cumpliendo con todos los mandatos que la ley exigía al común de los ciudadanos y destacándose por su laboriosidad, compromiso y disposición a las reglas.

Turquía concretó su plan de exterminio de los armenios en el marco de la Primera Guerra Mundial, cosa que le sirvió como excusa perfecta para justificar luego su horrendo crimen e iniciar un largo camino de negacionismo, que continúa hasta el día de hoy.

Genocidio y negacionismo, un crimen y una acción que por entonces, aún no tenían nombre. Fue bastante después de 1915, cuando Lemkin le dio forma al vocablo que luego, con la Convención de las Naciones Unidas, pasó a definir de manera inequívoca algo que no tenía calificativo.

Por su parte, el término negacionismo pasó a definir una conducta – o mejor dicho una inconducta- que nadie mejor que el Estado turco sabe defender.

Han pasado ya noventa y cinco años y es cada día mayor el número de países que -conscientes de que una de las formas de prevención de estos crímenes es su reconocimiento- han adoptado leyes y resoluciones relativas al genocidio armenio. Con esto, realizan una reparación moral, aunque no son justamente estos países los que debieran hacerlo. Tal vez, algunos de ellos, encuentran en las leyes de reconocimiento una manera de expiar culpas del pasado, por haberse mantenido indiferentes, cuando a pesar de los estertores de la guerra, el mundo –sobre todo el cercano- sabía lo que estaba pasando con los armenios en Turquía.

Pero la idea no es repartir premios y castigos con estos países. La idea y el común denominador de toda nuestra acción es mantener vivo el ejemplo de lo que sucedió con el pueblo armenio para que ninguna persona, institución o Estado adopte en lo sucesivo una acción parecida o semejante. La historia nos los exige.

Lamentablemente, hoy se aplica el término “genocidio” a crímenes que distan mucho de aquel terrible de 1915, por lo que tal vez hoy este término hasta queda chico para el gran “magnicidio” que fue el genocidio armenio. Con acierto, el Presidente de Armenia, Serge Sarkisian, sostuvo hace unas semanas que *“El Auschwitz es para los judíos lo que el Del El Zor fue para los armenios”*. Esa fue la aberrante proporción y ésa es la terrible realidad que el Estado turco se niega a aceptar.

Noventa y cinco años después, es tiempo de revanchas... No de salir con un fusil para tomar represalias ni de sembrar el odio. Es el momento de la revancha constructiva, como han sido siempre los armenios.

Si cada armenio de la Diáspora se compromete a educar a otro armenio, fundamentalmente a nuestros niños y jóvenes en el camino de la armenidad, tendremos revancha.

Si cada armenio de la Diáspora se comprometiera verdaderamente a enseñar y practicar la lengua armenia; a enseñar y compartir con otro la música armenia; a enseñar y disfrutar de la danza tradicional; a enseñar a oír e interpretar la lengua armenia; a leer un fragmento de una poesía armenia y enseñar a recitarla; a mostrar a otro armenio imágenes de Armenia e invitarlo a disfrutar de esos paisajes; a enseñar a rezar en armenio y explicar el significado de las plegarias; a acercar a otro armenio a nuestras instituciones, cada día y con cada acción, daríamos nuevo impulso a nuestra esencia nacional, aquella que el turco no pudo destruir en 1915.

De esta manera, pondríamos a trabajar activamente nuestros genes adormecidos para vengarnos del mejor modo: con nuestra presencia constante y constructiva, contribuyendo -a partir de nuestra idiosincrasia y con nuestro trabajo- a las naciones que dieron cobijo a nuestros abuelos.

Charles Aznavour, Atom Egoyan, David Nalbandian, Arsinée Jandjian, Djiván Gasparian, Kirk Kirkorian -entre otros nombres destacados en el mundo- nos están ayudando en esta revancha. Nosotros podemos ser tan grandes como ellos, con estos pequeños actos que asegurarán nuestra supervivencia: la mejor venganza, la mejor respuesta al Estado turco genocida.

Pero, para ello, hace falta compromiso, primero el personal, luego el familiar, que involucraría a todo el grupo primario, y por último, el institucional: que cada institución armenia trabaje concienzuda y acabadamente para estos fines, de manera precisa. Pero para eso es necesario organizarse; saber quiénes somos, cuántos somos, hacia dónde vamos y qué queremos hacer.

¿Estamos preparados y dispuestos a hacerlo ya?

La respuesta afirmativa de cada uno de los sectores involucrados sería la mejor revancha y el mejor homenaje a los mártires de abril.

95° ANIVERSARIO del GENOCIDIO ARMENIO

Sábado 24 de ABRIL de 2010

1915

10 horas

Santa Misa en la Catedral San Gregorio El Iluminador

2010

12 horas

Acto Central de la Comunidad Armenia

Salón Siranush - Armenia 1353. C.A.B.A.

CON NUESTRA PRESENCIA MASIVA MULTIPLIQUEMOS EL RECLAMO DE JUSTICIA

WASHINGTON

Lo que dejó la Cumbre Mundial de Seguridad Nuclear

Tal como anticipamos en nuestra edición anterior, el Presidente Serge Sarkisian participó en la Cumbre Mundial de Seguridad Nuclear, que tuvo lugar en Washington, donde tuvo la oportunidad de reunirse con el Presidente anfitrión, Barack Obama, la Secretaria de Estado, Hillary Clinton, y jefes de Estado de otros países, con quienes compartió las distintas instancias de la convocatoria.

Al término de la cumbre y como es tradicional, los Presidentes participantes posaron para la foto. El Presidente de Armenia es el primero a la derecha, y está ubicado junto a la Presidenta de la Nación Argentina, Cristina Fernández de Kirchner.

En la foto de la derecha, el Presidente Sarkisian aparece junto a su par francés, Sarkozy y al Ministro de Relaciones Exteriores de Armenia, Edward Nalbandian, también integrante de la comitiva presidencial.

El Presidente de Armenia con Hillary Clinton

Ereván, (Arminfo).- El 14 de abril ppdo., el Presidente de Armenia, Serge Sarkisian, se reunió con la Secretaria de Estado de los Estados Unidos, en Washington.

El servicio de prensa de la Presidencia de Armenia informó que las partes hablaron sobre las perspectivas de acercamiento entre Armenia y Turquía.

La Secretaria de Estado confirmó la posición del Presidente Obama, en instar a las partes a continuar con el proceso de reconciliación, sin precondiciones.

Serge Sarkisian y Hillary Clinton también analizaron temas relativos a las

relaciones armenio-estadounidenses y a la solución del conflicto de Karabagh, en el marco del Grupo de Minsk de la Organización para la Seguridad y Cooperación en Europa.

Durante la reunión con el congresal estadounidense Adam Schiff, el primer mandatario armenio le reconoció los esfuerzos realizados para el reconocimiento del genocidio armenio por parte del Congreso de los Estados Unidos y por su apoyo a Armenia y a Artsaj.

Según Erdogan: "No hay plazos para la ratificación de los protocolos armenio-turcos"

Ereván, (Tert).- Según el diario turco HaberTurk, el Primer Ministro de ese país, Recep Tayyip Erdogan, declaró ante el periodismo que "no hay plazos para la ratificación de los protocolos. Los hemos enviado al parlamento.

Armenia también los envió al parlamento luego de haberlos sometido a consideración del Tribunal Constitucional."

A pesar de no haber podido definir una fecha para su posible tratamiento, el

Primer Ministro turco se mostró confiado en que la ratificación de los documentos llevará a la normalización de relaciones con el país vecino.

Obama y Erdogan trataron las relaciones turco-armenias

Ereván, (Tert).- En el marco de la Cumbre Mundial de Seguridad Nuclear, el Presidente Barak Obama recibió el Primer Ministro turco, Recep Tayyip Erdogan, conjuntamente con el Canciller de ese país, Ahmet Davutoglu. Se encontraba presente en la reunión, la Secretaria de Estado, Hillary Clinton.

Sobre el encuentro, la CNN turca informó que Obama y Erdogan trataron una amplia gama de temas; entre ellos, el proceso de normalización de relaciones entre Armenia y Turquía, el tema nuclear en su relación con Irán, la situación en el Cáucaso y Medio Oriente.

Erdogan alude a Azerbaijón

Ereván (Tert).- «La frontera armenio-turca no se abrirá hasta que Armenia y Azerbaijón no lleguen a un

acuerdo sobre el conflicto de Nagorno-Karabagh», cita el diario HaberTurk lo que serían las declaraciones del Primer Ministro Erdogan en Washington.

"Hay un punto muy cercano a la expresión "sin precondiciones" en el texto de los Protocolos firmados en Zurich: establecer la paz regional.

¿Puede ignorarse a Azerbaijón en este contexto de paz regional?

Azerbaijón es parte de esa paz regional. Por esa razón es necesario que se resuelva el conflicto entre Armenia y Azerbaijón, que se alcance un acuerdo entre las partes.

Antes que nada ¿por qué se cerró la frontera entre Armenia y Turquía?

¿Por qué se cerró en 1993? Por la discordia que surgió entre Armenia y Azerbaijón.

Entonces, para que la frontera se abra nuevamente, ciertamente es importante que se llegue a un acuerdo sobre este tema, que servirá para establecer la paz. Estados Unidos, Francia y Rusia realizan grandes esfuerzos para este objetivo, y supongo que con la voluntad de Dios, se arribará a los resultados esperados" - declaró Erdogan.

Visite nuestra página:
www.sardarabad.com.ar

**CASA
NATALIA**

**ARTICULOS PARA MARROQUINERIA
ACCESORIOS EN GENERAL
Hebillas. Remaches. Argollas. Hilos.
Tintas. Elásticos para cinturones**

Av. Boedo 1258 (1239) Ciudad de Buenos Aires. Tel.: 4957- 0941/ 1144

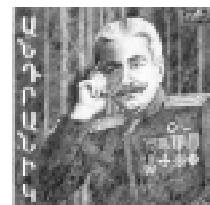
Gevorg Rustamyan

**TALLADOS. IMAGENES EN GRANITO.
GRABADOS EN RELIEVE EN MARMOL**

Tel.: 15-5115-1844 Mensajes: 4771-2520

www.artearm.com

gevrus@yahoo.com.ar

SEMANARIO ARMENIO **SARDARABAD** de la Asociación Cultural Tekeyán
www.sardarabad.com.ar

Redacción y Administración: Armenia 1329 (1414) C.A.B.A.

Atención: Lun. a vier. de 10 a 19 hs. Tel.: 4771-2520 / 4773-0314

Fax: 4772-9832 E-mail: sardarabad@sardarabad.com.ar

Reg. Nac. Prop. Intel.: 779.974

Director: Sergio Nahabetian

Coordinadora General: Diana Dergarabetian de Pérez Valderrama

Corresponsales:

Córdoba: Garó Nacachian. Charcas 2283.

Montevideo: Sonia Dergazarian de Tachdjian. Cavia 2813 ap 604.

San Pablo: Stepan Hrair Chahinian. Rua Estevão Lopes, 136.

Las notas firmadas son de exclusiva responsabilidad de sus autores.

ESEKA S.A.

LO DISPONE EL GOBERNADOR DE CALIFORNIA

«Días de recordación del genocidio armenio»

PROCLAMA

Es importante recordar los horrores del pasado para evitar que la historia se repita. El genocidio armenio fue una terrible violación de los derechos humanos y un acontecimiento que ha ultrajado al mundo. Entre 1915 y 1923, 1.500.000 armenios inocentes perdieron sus vidas a manos del Imperio Otomano y 500.000 más fueron forzados a dejar su Patria. Las atrocidades llevadas a cabo contra el pueblo armenio fueron graves e inimaginables; ya que fue objeto de la deportación, secuestro, tortura, hambruna y más. Y, como con todo conflicto violento, las mujeres y niños armenios sufrieron los peores abusos. La gran parte de la población armenia debió desplazarse de sus hogares y fue forzada a escapar a lugares vecinos o a países lejanos. Muchos se establecieron en los Estados Unidos. Hoy, California se siente honrada de ser el hogar de una vibrante población armenio-estadounidense, la mayor en número en la Diáspora. Esta próspera comunidad es un orgulloso ejemplo de supervivencia y determinación, aun en condiciones de extrema injusticia. Como americano y californiano, es nuestra obligación promover el conocimiento del genocidio armenio y participar en la recordación y en el duelo por la pérdida de estas vidas inocentes. Por lo tanto, en este instante y por la presente, yo, Arnold Swcharzenegger, Gobernador del Estado de California, proclamo los días 19 al 26 de abril de 2010 como «Días de recordación del genocidio armenio»

Debra Bowen
Secretaria de Estado

8 de abril de 2010
Arnold Swcharzenegger
Gobernador

ENDZIDZERNAGAPERT

Plantarán 95 árboles de Armenia Occidental

Ereván, (Panorama.am).- En conmemoración del 95º aniversario del genocidio armenio, mañana se plantarán 95 árboles en el monumento arquitectónico que recuerda a las víctimas de 1915, en Dzidzernagapert. De especies correspondientes a Armenia Occidental, los árboles serán plantados en un acto organizado por el Fondo Vida Silvestre Mundial, la empresa de telefonía VivaCell-MTS de Armenia y el Museo-Instituto del Genocidio Armenio. El anuncio fue efectuado como parte de los actos del Día de la Tierra. El Presidente de Vida Silvestre

Mundial, R. Khachatryan, explicó que se realizó un tour por Armenia Occidental, de donde se trajeron distintas especies de árboles que se mantienen siempre verdes. El Director del Museo-Instituto de Genocidio, Haig Demoyan, explicó que el área donde se asienta el museo es un terreno verde de 100 hectáreas, que se pretende mantener como área verde, con la ayuda de empresas como VivaCell-MTS y otras que se preocupan por la ecología. Agregó que «todavía hay un terreno arqueológico no explorado, en Dzidzernagapert y estamos planeando realizar excavaciones allí.»

Ինխուսնիկ Ամեակ Ցեղասպանութեան

Գրեց՝ Գիսակ Արքեպս. Մուրատեան

Ինխուսնիկ տարի... եւ անարդարութիւնը կը շարունակէ մնալ այնպէս ինչպէս որ կայ...: Այո, ճիշդ է որ որոշ պետութիւններ ճանչցան իրողութիւնը, սակայն ճշմարտութիւնը հեռու մնաց արդարութեան վերածուելէ: Եւ այսօր ունինք նոյն իրամայականները գոյատեւելու համար իբրեւ ազգ ու հայրենիք:

Ապրիլ եւ Ապրիլ 24... Կեանք եւ Ցեղասպանութիւն:

Հայ Ժողովուրդի կեանքին եւ յիշողութեան մէջ միշտ ալ ներկայ են այս երկու գաղափարները: Առաջինը՝ իբրեւ բնական իրաւունք, խաղաղ ու անկախ պայմաններու մէջ, իսկ երկրորդը՝ իբրեւ պատմական իրականութիւն, որ տակաւին արդար լուծման կը սպասէ:

Գիկակից ենք, որ ըլլալու համար պահանջատեր նախ պետք է ունենանք մեր պատկանելիութեան գիտակցութիւնը եւ օրէ օր ապրինք հայօրէն, եթէ նոյնիսկ չխօսինք մեր լեզուն, անդրադառնանք որ կը պատկանինք հազարամեայ ժողովուրդի մը, որուն կեանքին հիմնական պայքարն ու իմաստը եղած է ապրիլ ինքնուրոյն կերպով իր ազատ երկրին մէջ պահելով իր ինքնութիւնը:

Այսօր, թերեւս գոյութիւն չունի ֆիզիքական հալածանքը եւ գոյութիւն ունի պետութիւն մը որ կը պահպանէ իր ժողովուրդի իրաւունքները. բայց չենք մոռցած ու չենք կրնար մոռնալ մեր արդար պահանջները եւ մանաւանդ մեր բիրտաւոր նահատակները... Ու պահանջը պետք է սկսինք մենք մեզմով. չմնանք միայն մէկ օրուայ, շաբթուայ կամ ամսուայ ազդեցութեան տակ ու մի-միայն Ապրիլ ամսուան կամ Ապրիլ 24-ին զգանք ու դառնանք Հայ, այլ տարուայ բոլոր օրերուն ապրինք հայօրէն, մօտենանք ու զօրացնենք մեր հաստատութիւնները, ակումբներն ու եկեղեցիները եւ անոնց գոյութեամբ ու հզօրութեամբ ապրինք եւ մենք զօրանանք:

Ինչպէս ըսած ենք միշտ ու դարձեալ կը կրկնենք. - Ապրիլ 24-ը մէկ օր է, իսկ Հայ ըլլալը ամէն օր է: Յիշենք մեր նահատակներուն կտակը եւ ապրինք միշտ հայօրէն եւ անոնց հոգիները պիտի ուրախանան իրենց յաւիտեականութեան մէջ եւ մենք մեզ պիտի զգանք հարազատ զաւակը այդ տառապեալ ազգին, որ այսօր իր արցունքը կը սրբէ ու վերջերը կը բուժէ:

Հանգիստ նահատակներուն եւ գիտակցութիւն ողջերուն:

24 de abril en La Plata

El Señor Secretario de Extensión Universitaria de la Universidad Nacional de La Plata, Lic. Marcelo Belinche; el Señor Director General de Arte y Cultura, Lic. Ricardo Cohen y el Señor Director de la Cátedra Libre de Pensamiento Armenio, Dr. Carlos A. Esayan, tienen el agrado de invitar. al acto conmemorativo del 95º Aniversario del Genocidio Armenio , que se realizará al pie de la Cruz de Piedra (Jachkar).-Monumento- símbolo proveniente de la República de Armenia- el 24 de abril a las 17.30 en la Plazoleta ubicada en calle 53 y 14. La Plata, abril de 2010.

RIGAR'S
Camisería Exclusiva

Gostanian Hnos.

Colabore con el
Fondo Nacional "Armenia"
Armenia 1353 Tel.: 4778-1735/36

tije Premium

Villa La Angostura
La Posada Hosteria Et Spa 4*.
4 días / 3 noches

Incluye alojamiento con desayuno, acceso al spa y fitness center y city tour por Villa La Angostura.

Pasajes aéreos
Oferta especial!

Buenos Aires / Erevan / Buenos Aires.

Informes y reservas: Lima 355 - Piso 3 - Of. F.Cap. Fed. / Tel: (54 11) 5272.0400
premium@tije.travel / www.tije.travel

Tarifas expresadas en dólares excepto Villa La Angostura en pesos argentinos por persona en base doble con impuestos incluidos; válidas para las salidas especificadas. Aéreo del 3/02 al 30/06/10 o hasta agotar stock de 2 lugares lo que ocurra primero. Villa La Angostura del 01/03 al 31/05/10, no incluye transporte al destino. Ningun producto incluye 1.2% gastos administrativos. TIJE S.A. EVT Leg. 10719 Res. 07/02. *Sucursal certificada ISO 9001:2008.

\$ 667

USD 1790

OPINION

¿Por qué el genocidio armenio es todavía un tabú en Turquía?

Escribe: Nélida Elena Boulgourdjian

El proyecto hegemónico de "turquización" y la homogeneización de la etnia turca, acelerados como consecuencia del Genocidio de 1915, fueron justificados por algunos autores argumentando que con ello se favoreció o facilitó el surgimiento, en 1923, de la República de Turquía. Sin embargo, en los últimos tiempos emergen otras voces emanadas de la sociedad civil turca, en disonancia con el discurso oficial. Un ejemplo de ello es la postura del periodista turco Erol Ozkoray quien en una publicación reciente, que lleva el título que encabeza este artículo, sostiene que tardíamente, durante su estadía en París en los años 1970, tuvo conocimiento del Genocidio armenio. Y a partir de entonces se interrogó sobre las razones por las cuales la República de Turquía debía asumir la responsabilidad por ese hecho escandaloso que no habían cometido los turcos sino sus antecesores, los otomanos, bajo el Imperio otomano. Sobre la base de diversos documentos y libros llegó a la conclusión de que la pregunta inicial que se había formulado era el producto de un sofisma por tres razones. La primera es una interpretación relativa al líder Mustafa Kemal, fundador de la moderna Turquía. Sostiene Ozkoray que si bien Kemal no formó parte del triunvirato integrado por Djemal, Enver y Talaat Pashá, responsables directos del Genocidio armenio, se "benefició" con las acciones de sus antecesores pues el sistema republicano implementado se sustentó en la raza turca, merced a la eliminación de las minorías cristianas (armenios, griegos y asirios). Así, el discurso oficial basado en la raza turca constituyó, en la década de 1920, el fundamento de la ideología nacionalista del Estado. A partir de entonces, decir raza turca era decir

nación turca.

La segunda razón se origina en un vínculo económico; la confiscación de los bienes de los armenios jugó un rol importante en el financiamiento de la "guerra de la independencia". Las personas involucradas pasaron a formar parte de una nueva clase social que se benefició con los bienes de los armenios. Así, el destino de estos bienes, además de promover la formación de una clase burguesa turca, tuvo la finalidad de proveer a las necesidades de los nuevos inmigrantes musulmanes llegados al país luego de la guerra de los Balcanes. Por caso se puso en marcha un programa de reubicación de estas poblaciones a expensas de los bienes que habían pertenecido a los armenios.

Asimismo, los militares turcos se apropiaron de una parte importante de los bienes de los armenios para sostener su actividad, particularmente las operaciones militares, obteniendo beneficios mediante la venta de las mercaderías producidas por los negocios de los armenios.

Un tercer vínculo fue el de los responsables directos puesto que muchos de los asesinos que estuvieron involucrados en el Genocidio armenio conformaron la elite política y administrativa de la República de Turquía y ocuparon cargos importantes desde su fundación.

Sostiene el autor que por estas continuidades entre el Genocidio armenio y el moderno Estado creado después, este tema se transformó en un tabú. La tesis oficial turca sostiene que la República de Turquía se formó luego de la guerra anti-imperialista, pero la realidad es que se fundó sobre el Genocidio Armenio.

Pero quizá lo más llamativo es que según este periodista todo ha sido una mentira a partir de 1923 y que cuando hoy

se habla del reconocimiento del Genocidio armenio prácticamente todo debe ser revisado: la República, el Kemalismo, el Estado, la ideología estatal, el régimen turco, el sistema político, el ejército, el sistema educativo, sus élites económicas (muchos de sus capitales deberían ser indagados). Y esto es así porque, en el proceso de construcción de una cultura nacional, los fundadores de la República de Turquía se propusieron "borrar" aquellos segmentos denigrantes de su historia como, por ejemplo, las masacres de las minorías cristianas. Intentaron "barrer" las huellas de un pasado incomprensible para las nuevas generaciones comenzando con la latinización del antiguo alfabeto árabe. La memoria colectiva fue segmentada, vaciada de parte de su contenido y reemplazada por la historia oficial, escrita por académicos autorizados y transformada en la historia aceptada. Esta reescritura de la historia, además, contribuyó a olvidar un pasado vergonzante y traumático por los diversos fracasos militares y las consecuentes pérdidas territoriales que desembocaron en armisticios desfavorables.

La meta de la nueva historiografía fue la producción de un discurso que diera mayor confianza a la sociedad turca, mediante el mejoramiento de su imagen, elevando la autoestima, indicador inequívoco de una identidad en crisis. Así, desde comienzos del siglo XX los intelectuales turcos trabajaron por la renovación cultural sobre la base del turquismo que propuso el afianzamiento de una identidad común fundada en la exaltación de la raza turca, considerada como virtuosa en contraposición con la imagen que hasta entonces se tenía de los turcos. (E. Copeaux)

La historia pasó a ser controlada por el Estado. La necesidad de restaurar un pasado glorioso a los turcos hizo que los historiadores kemalista forjaran un "nuevo pasado". La meta de la nueva historiografía fue la producción de un discurso que diera mayor confianza a la sociedad turca, mediante el mejoramiento de su imagen, elevando la autoestima. Algunos académicos acompañaron esta posición; se elaboraron diversas tesis con el objeto de desacreditar los testimonios de los sobrevivientes. Los historiadores turcos presentaron una visión remozada y adaptada acorde con la nueva imagen que se quería proyectar, es decir que los armenios nunca habrían existido en la llamada Armenia histórica.

En síntesis, el nuevo nacionalismo turco (turquismo) expresó a través de su discurso y sus prácticas, tensiones históricas y frustraciones profundas. Esas tensiones estuvieron ancladas —entre otros factores— en la larga y progresiva degradación del Imperio otomano. El nuevo nacionalismo deconstruyó, entonces, una identidad imperial y construyó una identidad nacional excluyente y agresiva. La verdad histórica fue, entonces una víctima más del Genocidio armenio.

Para finalizar, según Ozkoray, el actual establishment político no está capacitado para dar una solución a este problema que afecta al conjunto de la sociedad turca. Se necesita un gran hombre sostiene Ozkoray. A mi entender, sin embargo, la esperanza está puesta en la sociedad civil, en historiadores como Taner Akçam que revisó la historia oficial, el premio Nóbel Öhran Pamuk que reconoció el Genocidio armenio y tantos otros, que sostienen la necesidad de reconocer el Genocidio armenio junto con el asirio.

IMPORTANTE EMPRESA COMERCIAL ZONA CAP. FED. seleccionará

Encargado Salón de Ventas

*Preferentemente con experiencia no menor a 3 años
en atención de venta al público*

Rubro Lencería - Corsetería y Medias
en local instalado en zona de Once
Edad: 35 a 45 años

Enviar C.V. a: mlpierotti@gmail.com
Indicar remuneración pretendida

OPTICAS paragamian

Técnicos ópticos

Alejandro Paragamian

CABILDO 2968. CABILDO 1567. Cap.

e-mail: info@opticasparagamian.com.ar

Lucas Paragamian

Tel. fax: 4781-2910 / 4545-1450

www.opticasparagamian.com.ar

LICENCIADA OLGA PAISSANIDIS

Psicología Clínica

Niños. Adultos. Individual. Grupal

Tel.: 4813-1647 / 15-4042-5358

KALCIYAN®

TECNOLOGÍA DEL VIDRIO

Calle 10 N° 429. Parque Industrial Pilar
(1629) Pilar. Pcia. de Bs. As.
Tel.: 02322- 53-7500 (30 líneas rotativas)
Fax: 02322-53-7550
E-mail: kalciyan@kalciyan.com.ar
www.kalciyan.com

Estudio Jurídico

León Carlos Arslanian

Carlos A. Beraldi, Mario E. Kaminker, María G.
Arslanian y Asociados

Carlos Pelegrini 961. Pisos 5° y 6°

Tel.: 4328-5520/5527/5493/5632

4394-3539/7340/7245/3537

Fax: 4393-5139

e-mail: arslanian@overnet.com.ar

SEGUN AHMET DAVUTOGLU

Turquía está dispuesta a dialogar con la Diáspora

Ankara, (Today's Zaman). - «Turquía está dispuesta a dialogar con la Diáspora. Los esfuerzos de Ankara para normalizar sus relaciones con Ereván no se limitan al marco interestatal» -dijo el Ministro de Relaciones Exteriores de Turquía, Ahmet Davutoglu, quien agregó que su país quiere un proceso de reconciliación que involucre a la Diáspora armenia que vive en Europa y los Estados Unidos.

Davutoglu sostuvo que los turcos y los armenios «en París y en Boston» deben sentarse juntos e «intentar reconciliar sus memorias de los trágicos acontecimientos que sucedieron en 1915, que los armenios consideran una campaña de exterminio sistemático pero que los turcos insisten en que se trató meramente de muertes, como consecuencia del colapso de un imperio» -transcribe el «**Boston Globe**».

Las declaraciones del Canciller de Turquía se dieron como respuesta a las

preguntas del periodismo en la oficina de la Comisión de Relaciones Exteriores en Washington.

«Estamos dispuestos a escuchar a nuestros amigos armenios en lo concerniente a nuestra historia» -cita la agencia «Anatolia». Agregó que nadie puede imponer de manera unilateral su memoria a otro, recordando que dos millones de turcos fueron forzados a emigrar de los Balcanes y del Cáucaso a Anatolia, cuando estos territorios se independizaron del Imperio Otomano, a comienzos del siglo pasado.

Turquía niega el genocidio de armenios a manos del Imperio Otomano y dice que tanto turcos y armenios fueron asesinados cuando los armenios comenzaron sus revueltas contra el Imperio Otomano, en colaboración con el ejército ruso, con el objetivo de establecer un Estado turco en Anatolia occidental.

En Washington, Davutoglu resaltó

su concepto de «*justa memoria*». Dijo que los procedimientos previstos por los protocolos firmados en octubre entre Armenia y Turquía para el establecimiento de relaciones diplomáticas y la reapertura de las fronteras, podrán contribuir a lograr una «*memoria justa*» en lo concerniente a la tragedia en Anatolia, en la Primera Guerra Mundial.

Uno de los dos protocolos firmados por Ankara y Ereván en octubre pasado dice que los dos países han acordado «*implementar un diálogo de dimensión histórica con el propósito de restaurar la confianza mutua entre las dos naciones, incluyendo el examen imparcial y científico de los archivos para definir los problemas existentes y formular recomendaciones*».

«1915 es el año del que ellos llaman genocidio» -declaró Davutoglu al «**Boston Globe**». «Para nosotros -dijo- fue dolor. Estamos dispuestos a analizarlo. El mismo año, nosotros tuvimos Gallipoli.»

El ejército otomano ganó la batalla de Gallipoli, en la que luchó contra Inglaterra y Francia. Esta batalla sentó las bases para la guerra turca de la indepen-

dencia y la fundación de la República Turca, ocho años después, bajo la gestión de Mustafa Kemal Atatürk.

Davutoglu declaró que uno de sus abuelos murió en Gallipoli, subrayando la emoción y sensibilidad que sienten muchos turcos por esta batalla.

El mismo día en que concedió la entrevista al «**Boston Globe**», Davutoglu se reunió con los embajadores en Washington y en Ottawa, y con los Cónsules Generales de su país en Chicago, Houston, Los Angeles y Toronto. Davutoglu ordenó a sus diplomáticos que se comprometieran a dialogar con la Diáspora armenia y a fortalecer el diálogo.

Sobre este punto, diversas fuentes dejaron entrever a la agencia de noticias «Anatolia» que «no es posible alcanzar la normalización de las relaciones bilaterales con Armenia sin que la Diáspora armenia se involucre en el proceso».

Las mismas fuentes señalaron que Turquía priorizará el contacto con los grupos armenios que estén abiertos al diálogo, indicando claramente que por ahora no se dialogará con las corrientes de opinión de línea dura.

El Presidente de Armenia y el Primer Ministro de Turquía en Washington, hace unos días, en la Cumbre de Seguridad Nuclear

GEORGIA

Reunen 1915 firmas para que se reconozca el genocidio

Ereván, («Azg»). - La comunidad armenia de Georgia ha hecho un llamado al gobierno de su país a reconocer oficialmente el genocidio armenio.

Con ese objeto, los armenios de Georgia organizaron un acto y movilización en Havlabar, distrito de población armenia en la Capital -Tbilisi- para que tanto las autoridades como las fuerzas políticas en general reconozcan el genocidio del que fue víctima el pueblo armenio en 1915.

Con ese propósito, se juntaron 1915 firmas, que representan simbólicamente la fecha crucial para el plan de exterminio del gobierno de los Jóvenes Turcos.

Unión General Armenia de Beneficencia

Edición especial del Ciclo de Cine Armenio - Dirección Integral: Jack Boghossian

GENOCIDIO ARMENIO

DIRECCIÓN: ALDO GARAY
(URUGUAY, 2006, 52 MIN.)

Un documental inédito sobre el Genocidio Armenio perpetrado por el estado turco en 1915.
Un relato espeluznante y enternecedor de estos testigos que afortunadamente pudieron contar la historia y dar testimonio del Genocidio más documentado de la Historia.

Un provocador alegato a la memoria en el mejor momento.

Entrada libre

Viernes 23 de abril, 21hs. Auditorio Gulassarian
Armenia 1322 - 4773 2820 jack.boghossian@gmail.com

Auspician: Embajada de la República de Armenia - Armenian-Film-Program para Latinoamérica

DEMONIOS DEL PASADO

El genocidio armenio y los turcos (ultima parte)

Alemania, por Benjamín Bidder, Daniel Steinvorth y Bernhard Zand para "Spiegel".

Los errores

La riqueza de imágenes y los documentos reunidos en archivos tan distantes como Moscú y Washington -dice el autor y director Friedler- sorprenden hasta a los historiadores, quienes aconsejaron hacer un documental de 90 minutos.

Algunos incidentes, tales como el ostentoso traslado de los restos de Talaat Pashá (asesinado en Berlín en 1921) en 1943, se muestran en este documental por primera vez. Otros documentos presentan a archivistas, hasta ahora desconocidos.

La película también ofrece una descripción del actual debate sobre el genocidio, que recién ahora aparece en Tur-

admitirá que hubo un genocidio.

Durante una exposición sobre Armenia, los ultranacionalistas rasgaron las fotografías de las paredes, y luego -como si hubieran perdido la memoria- atacaron el auto en el que se trasladaba Orhan Pamuk, el Premio Nobel de literatura, luego de comparecer ante la corte, porque osó decir lo que los historiadores han probado hace tiempo.

Por décadas, los armenios nacidos luego del genocidio, se han sentido torturados y han tenido problemas con eso. «La tragedia» -dice Haig Demoyan, el Director del memorial del genocidio en Ereván, se ha transformado en «un pilar de nuestra identidad nacional».

Y el Presidente de Armenia, Serge Sarkisian, le dijo a Spiegel: «La mayor manera de evitar la repetición de una atrocidad semejante es condenarla claramente».

La generación post-genocidio de turcos no tuvo problemas para dormir. Mustafá Kemal Atatürk, el fundador de la República Turca, hizo un corte radical con el Imperio Otomano y los tres hombres responsables en primera instancia: Talaat, Enver y Kemal Pashá. Atatürk admitió que se habían cometido «errores», errores que sus sucesores niegan hasta el día de hoy, pero al mis-

mo tiempo permitió que integraran su gobierno oficiales y líderes militares directamente ligados con el genocidio.

Una memoria viviente y escondida

Los demonios del pasado ahora despiertan como consecuencia de la presión, que proviene particularmente de la Diáspora armenia.

Cada primavera, antes del aniversario del 24 de abril, en que los políticos e intelectuales armenios fueron arrestados en lo que era entonces Constantinopla, arrestos que marcaron el comienzo de las deportaciones de 1915, muchos parlamentos nacionales adoptan resoluciones de reconocimiento del genocidio armenio: Francia, en 2001; Suiza, en 2003 y este año, la Comisión de Relaciones Exteriores del parlamento estadounidense y del parlamento suizo.

Cada vez que se adopta una resolución, Ankara amenaza con nuevas consecuencias políticas, que -a la larga- nunca se convierten en verdad.

Se ha convertido en un ritual; el propósito por el cual se ha cuestionado a hombres como Hrant Dink. El editor del periódico turco-armenio «Agós» no centraba su atención en la palabra «genocidio». En cambio, él quería que Turquía se enfrentara directamente con su espantoso pasado.

Pagó su postura con su vida. El 19 de enero de 2007, Dink fue asesinado a plena luz del día.

Los 200.000 turcos que marcharon por las calles de Estambul en su funeral, llevando banners que decían «todos somos armenios», humillaron a su propio gobierno con su franqueza. La realidad, a la que miles de turcos debieron enfrentarse en sus propias familias, tuvo un impacto mayor que la presión diplomática.

A comienzos de la década de los 80,

Cientos de miles de armenios eran considerados subversivos para el Imperio. Avedis Demirci, agricultor de 97 años, era un niño pequeño en esa época. «Mi padre me ató a su espalda, cuando se fue» -dice «lo viví, aunque solo lo recuerde por las historias que me contaron».

la abogada Fethiye Cetin, de Estambul, descubrió que tenía antecesores armenios.

En 1915, Seher, que fue bautizada con el nombre armenio Hranush, fue testigo de cómo degollaban a los hombres en su aldea. Sobrevivió; fue llevada a una familia de un oficial turco; creció como una niña musulmana y se casó con un turco. Se transformó así en una de las decenas de miles de «armenias escondidas» que escaparon de los asesinos y se mezclaron con la sociedad turca.

El secreto develado por su abuela fue un shock para Cetin. A partir de entonces, comenzó a mirar a quienes la rodeaban de manera diferente.

En 2004, Cetin escribió un libro en el que describe la historia de su familia. «Anneannem» (Mi abuela) se transformó en best seller y muchos lectores la contactaron para expresarle sus palabras de reconocimiento. Otros la calificaron de «traidora», pero ya había quebrado el tabú.

La ruta de la deportación.

quía, casi un siglo después del crimen.

El Primer Ministro Recep Tayyip Erdogan insiste en que Turquía nunca

ABIERTO EL SÁBADO
1º DE MAYO

la mejor cocina armenia
TODOS LOS VIERNES Y SÁBADOS

Promoción 2010

Instituto Marie Manoogian

atendido por los alumnos de 5º año	pro viaje de estudios a Armenia	reservas 4773-2820	venta de comidas a partir de las 18 hs	comidas elaboradas por madres y abuelas del Instituto
------------------------------------	---------------------------------	--------------------	--	---

UNIÓN GENERAL ARMENIA DE BENEFICENCIA
ARMENIA 1322 - Ciudad Autónoma de Buenos Aires
agbu-arg@fibertel.com.ar - www.ugab.org.ar

Jóvenes turcos se manifiestan en contra de la candidatura del Primer Ministro Tayyip Erdogan, en 2007, frente al mausoleo de Atatürk en Ankara. El gobierno de Erdogan objeta la palabra «genocidio», pero cuenta con el apoyo de los nacionalistas. Atatürk, que creó el Estado turco moderno, luego de la caída del Imperio Otomano, dijo que se había cometido «errores» pero no avanzó más.

REPRESENTANTE EXCLUSIVO
HOTELES EN EREVAN

EREVUNI EUROPE

7 NOCHES EVN CON TRASLADOS
335 U\$S (POR PERSONA BASE DOBLE)

Empire Travel Service - Hipolito Yrigoyen 1353 Cap. fed. cp 1086
(011) 4 383 0091 info@empiretravel.com.ar | www.empiretravel.com.ar

DESTRUCCION DE LOS MONUMENTOS HISTORICO-CULTURALES ARMENIOS EN TURQUIA

El genocidio post-genocidio

A la izquierda, la ciudad de Van construida al este del lago homónimo en el siglo IX, tal como lucía a comienzos del siglo XX y a la derecha, como se la puede ver hoy.

A la izquierda, el monasterio de Naregavank, construido en el siglo X al sur del lago Van, tal como lucía hasta la década de 1950. A la derecha, el mismo sitio hoy.

El antiguo cementerio armenio de Aní. A la izquierda, tal como se conservaba hasta 2008. A la derecha, su aspecto de hoy.

Ministerio de la Diáspora de la República de Armenia
Embajada de la República de Armenia en la Argentina
Presentación estelar de los cantantes

Aram Gevorgyan
Aramo

Emma Petrosyan
Emma

Arsén Grigoryan
Mró

Martes 11 de mayo de 2010 - 20.30 hs
Sala Siranush - Armenia 1353 - C.A.B.A.

Puntos de Venta

Unión General Armenia de
Beneficencia: Armenia 1318
4773.2820

Centro Armenio: Armenia 1353
4772.3558

Asociación Cultural Tekeyan:
Armenia 1329 - 4771.2520

Asociación Cultural Armenia:
Armenia 1366 - 4775.7595

Unión Cultural Armenia:
Cnel. Niceto Vega 4764 - 4775.7590

Henry Morgenthau (1856-1946)
Embajador estadounidense ante el
Imperio Otomano, durante la
Primera Guerra Mundial.

«En todas partes son conocidos (los armenios) por su industria, su inteligencia y su vida decente y ordenada. Son tan superiores al turco -intelectual y moralmente- que gran parte del comercio y de la industria ha pasado a sus manos. Con los griegos, los armenios constituyen la fuerza económica del imperio» (pág. 18)

«...los turcos hicieron muchas acusaciones contra la población cristiana y en realidad les atribuyeron gran parte de culpa por los contratiempos que los ejércitos turcos habían tenido en el Cáucaso» (pág. 25)

«Por muchos años los turcos habían seguido la política de provocar a la población cristiana para que se alzara, luego utilizaban este mal comportamiento como pretexto para las matanzas. El clero armenio y los dirigentes políticos notaron muchos indicios de que los turcos volvían a sus viejas tácticas, y por ello aconsejaron a la población a mantenerse quieta, soportar con paciencia insultos y hasta ultrajes, para no dar a los musulmanes la oportunidad que buscaban. Estos líderes decían: «Aún cuando incendien algunas de nuestras aldeas, no tomen venganza, pues es mejor que se destruyan algunas, antes que se mate al pueblo entero». (pág. 26)

«Cada vez que intervine a favor de los armenios, Enver, Talaat y los demás, invariablemente mencionaron a los «revolucionarios» de Van como ejemplo de traición armenia. Esta narración demuestra que la famosa «revolución» consistió solamente en la determinación de los armenios de salvar el honor de sus mujeres y sus vidas, ya que los turcos habían señalado el destino que los esperaba mediante la matanza de miles de sus vecinos» (pág. 29)

FRAGMENTOS DE LAS MEMORIAS DE HENRY MORGENTHAU

«Ningún armenio puede ser nuestro amigo después de lo que hemos hecho» -dijo Talaat

«Un día estaba discutiendo estos procedimientos con un funcionario turco responsable que me comentaba las torturas infligidas. Este no ocultaba el hecho de que el gobierno las había instigado, y como todos los funcionarios públicos turcos, aprobaba el trato a que era sometida la raza detestada. Esta funcionario me dijo que estos procedimientos eran objeto de discusión todas las noches en la oficina principal del Comité de Unión y Progreso. Cada nuevo método de tortura era aclamado como un brillante descubrimiento y los que asistían regularmente a estas reuniones se rompían la cabeza en su esfuerzo por inventar algún nuevo suplicio. Me dijo que habían llegado a compulsar los archivos de la Inquisición Española y otras corporaciones históricas de tortura y habían adoptado todas las sugerencias que habían encontrado allí. No me dijo quién había obtenido el primer premio en este espantoso concurso: pero en toda Armenia se atribuía esta infamia superlativa a Djedvet Bey, el Valí de Van, a cuyas actividades en aquella zona me he referido. A través de todo el país Djedvet era generalmente conocido como el «herrero de Bashkale» porque este experto en torturas había inventado la que era tal vez la obra maestra: clavar herraduras en las plantas de los pies de las víctimas armenias». (pág. 34).

«El verdadero propósito del destierro era el robo y la destrucción: en realidad, constituía un nuevo método de matanza. Cuando las autoridades turcas dieron la orden de destierro, de hecho estaban pronunciando la sentencia de muerte de toda la raza; ellos lo sabían y en las conversaciones que sostenían conmigo no hacían ningún esfuerzo para ocultarlo» (pág. 36)

«Los gendarmes demostraban interés particular por aniquilar a los más cultos e influyentes» (pág. 38)

«... una multitud de campesinos turcos caía sobre ellos (los hombres) con garrotes, martillos, hachas, guadañas, palas y serruchos. Los turcos se jactaban de que tales instrumentos no sólo causaban muertes más dolorosas, sino que eran más económicas, ya que no malgastaban pólvora ni granadas» (pág. 38)

«De manera que cuando se daba la señal de partida a las caravanas, éstas

estaban invariablemente constituidas por mujeres, niños y ancianos. Aquellos que hubieran podido protegerlos de la suerte que les aguardaba, habían sido eliminados» (pág. 38)

«... los gendarmes se adelantaban y avisaban a las tribus kurdas que se acercaban sus víctimas, a los campesinos turcos también se les informaba del mismo modo. Incluso, el gobierno abrió las cárceles y liberó a los presos dándoles a entender que tendrían que portarse como buenos musulmanes con los armenios que se acercaban. Así cada caravana luchaba por su vida con varias clases de enemigos -los gendarmes que los acompañaban, las tribus kurdas y las bandas de «Chetés». Además, hay que recordar que los hombres que podrían haber defendido a esta gente habían sido muertos o forzados a ingresar en el ejército como obreros, y los desterrados habían sido despojados de sus armas antes de emprender la marcha». (pág. 42)

«Detrás quedaba un pequeño ejército de muchachas que habían sido vendidas como esclavas -a menudo por un «medjidie» alrededor de 80 centavos- las que luego de ser sometidas a los brutales objetivos de sus perseguidores, eran forzadas a la prostitución» (pág. 44)

«Cuento todas las atrocidades por una única razón: sin estos detalles las naciones de habla inglesa no comprenderían qué clase de nación es ésta que se llama Turquía. No he contado los detalles más terribles porque un relato completo de las orgías de sadismo a las que estuvieron sometidos los armenios no puede reproducirse en una publicación norteamericana» (pág. 47)

«A menos que el embajador norteamericano pudiera convencer a los turcos que desistieran, desaparecería la nación armenia, decían los voceros. No eran solamente los misioneros norteamericanos y canadienses quienes hacían esta súplica. Varios de sus colegas alemanes también me pidieron que intercediera. Estos hombres y mujeres confirmaron los peores relatos que yo había oído y denunciaron la falta de piedad de su propia patria. Como alemanes se sentían profundamente humillados de que su nación fuera aliada de un pueblo que podía cometer tales maldades, pero conociendo la política alemana sabían que no intercedería. Era inútil esperar ayuda del Káiser,

decían. Norteamérica tendría que dener las matanzas. En principio, yo no tenía derecho a intervenir» (pág. 53).

«Ningún armenio» -dijo Talaat- «puede ser nuestro amigo después de lo que hemos hecho» (pág. 60)

«No vale la pena discutir» -respondió Talaat- «ya hemos liquidado las tres cuartas partes de los armenios ; ya no quedan más armenios de Bitlis, Van y Erzerum. Ya es tan intenso el odio entre turcos y armenios que tenemos que terminar con ellos. Si no, se vengarán de nosotros» (pág. 60)

«Su posición (la de Talaat) hacia los armenios era bien clara, en vista de sus jactancias a sus amigos: «Para resolver la cuestión armenia logré más en tres meses que Abdul Hamid en treinta años» (pág. 62)

Enver dijo, «este país está completamente bajo nuestro control. No tengo el deseo de echar la culpa a nuestros subordinados y estoy dispuesto a aceptar la responsabilidad por todo lo que ha ocurrido. El ministerio mismo ha ordenado las deportaciones. Estoy convencido de que nuestra conducta está justificada» (pág. 71)

«Enver, Halil y todos los demás insistían constantemente en el mismo punto: ningún extranjero tenía que prestar ayuda a los armenios.

Poco después, Halil se quejó del hecho de que los cónsules norteamericanos mandaran a los Estados Unidos informes acerca de los armenios. El gobierno turco insistía en que tal actividad debía cesar.

En realidad, era yo quien enviaba gran parte de la información y lo seguí haciendo» (pág. 79)

«Así, que mi último recuerdo de Wagenheim, el embajador de Alemania, es el que -sentado en un despacho de la embajada norteamericana- se negó absolutamente a empeñarse en prevenir la matanza de una nación. Era el único hombre y su gobierno el único gobierno, que hubiera podido acabar con esos crímenes, pero como me dijo muchas veces Wagenheim «nuestro solo propósito es ganar esta guerra» (pág. 92)

Extraído de: Henry Morgenthau,
«Memorias», Buenos Aires, 1975.

UNIÓN GENERAL ARMENIA DE BENEFICENCIA

Comisión de Damas

En el 99 Aniversario
de la Fundación de la Filial Buenos Aires

«Encuentro con nuestras raíces II»

VIAJE A ARMENIA

Septiembre 2010

86ª Asamblea Mundial de la
Unión General Armenia de Beneficencia

del 13 al 17 de octubre de 2010

Buenos Aires, Argentina

www.ugab.org.ar **agbu-arg@fibertel.com.ar**

TESTIMONIOS

La memoria del genocidio en las canciones-lamentos de las víctimas

En 1999, el Museo Instituto del Genocidio, conjuntamente con la Academia de Ciencias de Armenia, publicó un libro titulado «El genocidio armenio y las canciones turco-armenias en la memoria de los sobrevivientes», en el que la Doctora en Ciencias Filológicas, Verdjine Svazlian, vuelca los dramáticos y dolorosos testimonios de los sobrevivientes.

Las memorias populares y las canciones de naturaleza histórica, creadas bajo la impresión inmediata de lo que sucedía, tienen valor histórico y cognitivo. Por ello, Svazlian realizó una serie de entrevistas a testigos oculares y sobrevivientes, que fueron deportados a las provincias de Armenia Occidental, Cilicia y Anatolia y que luego se trasladaron a Armenia.

El material que reproducimos es parte de ese libro. Hay que resaltar que las canciones fueron creadas bajo la impresión inmediata de lo que estaba sucediendo con el pueblo armenio, por lo que tienen verdadero valor testimonial.

Como son de transmisión oral, muchas de esas canciones son similares. Han sido creadas de manera simultánea y con variantes y modificaciones, lo que pone en evidencia su carácter histórico-popular.

A pesar de que estas canciones han sido creadas en turco, son de origen armenio. Cabe esta aclaración, considerando que «a quienes pronunciaban una palabra en armenio se les cortaba la lengua» por lo que «los armenios que vivían en Cilicia (Sis, Adaná, Tarson, Aintab) y pueblos aledaños, perdieron su lengua materna» o que «la presión y la persecución de los turcos era tan severa con los armeniohablantes que Aintab se transformó en un pueblo turcohablante al igual que otras zonas de Asia Menor.» -explica G. Sarafian, en su «Historia de los armenios de Aintab», Vol. 1, Los Angeles, 1953.

La siguiente canción popular es un fiel testimonio de lo anterior:

«Entraron a la escuela y tomaron a la maestra...
¡Ay! ¡ay!
Le abrieron la boca y le cortaron la lengua
¡Ay! ¡ay!»

De esta manera evitaban que la maestra siguiera enseñando armenio a sus alumnos.

En las canciones que la filóloga ha logrado reunir, se reproducen de una ma-

nera simple la movilización, la colecta de armas, la deportación, la masacre y el exterminio de la población armenia. En una palabra, prácticamente no queda un acontecimiento histórico del macabro plan de exterminio que no tenga su correlato en la canción-lamento del armenio padeciente.

Por ejemplo, la masacre de Adaná, que fue conocida como «la noche de Cilicia» trae la siguiente canción a la memoria de algunos de sus sobrevivientes:

«Ey, cerdos! ¡cerdos!
Cada vez que amanece, gotea resina...
¡Ay! El río de Adaná esta lleno de cadáveres y sangre.
¡Miren! He venido a verte, sacrificada Adaná
¡Ay! ¡Los he visto, niños masacrados...!»

Este es el comienzo del genocidio, cuando los Jóvenes Turcos prepararon el exterminio total del pueblo armenio, a la espera de la ocasión propicia. El momento esperado fue la Primera Guerra Mundial, que también aparece en el cancionero popular:

«El viento sopla desde la ventana.
Miren quién viene.
Vienen ramos y ramos de rosas
Es difícil resistir a la muerte.
¡Levántate, tirano sultán!
Todo el mundo está llorando sangre!»
En esta canción, la llegada de la primavera («ramos y ramos de rosas») está en franco contraste con el horror de la muerte y la indiferencia del terrible sultán sobre la suerte de su pueblo («todo el mundo está llorando sangre»)

Hubo también un momento en que la gran «travesura» de los cristianos - inclusive de los armenios- fue la movilización y la colecta de armas. Con el pretexto de buscar armas, los policías turcos destrozaban las casas de los armenios, saqueaban sus propiedades, y arrestaban o mataban a muchos de ellos.

La siguiente canción lo explica:
«-Ey, ¡guiavur! (cristiano),
dime la verdad:
¿tienes un arma?
- No, Señor, ¡es mentira!
- ¡No sé!... No la he visto...
- ¡No sé!... No la he visto...!»
y agregaban secretamente en armenio:
«Está colgada en la pared, pero no te lo diré»

- Ey, ¡guiavur!, dime la verdad:
¿conoces a Serop pashá?
- No, Señor ¡es mentira!
- ¡No sé!... No lo he visto...
- ¡No sé!... No lo he visto...!
y agregaban secretamente en armenio:
«Lo conozco, pero no te lo diré;
no traicionaré a la nación armenia».

Bajo el pretexto de la movilización, los hombres armenios entre 18 y 45 años eran llevados a batallones de trabajo y asesinados en lugares especiales, siguiendo instrucciones del gobierno. Los jóvenes reclutados tenían el presentimiento de que iban a un «camino de la muerte» que «estaba lleno de armenios», tal como lo demuestra la siguiente canción:

«Madre, ¡despiértame, y déjame ir al entrenamiento;
déjame llevar mi rifle e ir por el camino de la Patria!.
Dicen que es el camino a la muerte
¡Que Dios nos proteja!
Dicen que está lleno de armenios.
¡Que Dios nos proteja!»

Y estos jóvenes armenios imploraban misericordia al cruel Cherkez; de lo contrario «su nueva novia se convertiría en viuda»:

«Cherkez, perdóname la vida;
tengo una nueva novia:
deberá vestir de negro».
De hecho, su novia derramaba lágrimas saladas, como las saladas avellanas de Estambul:
«La avellana de Estambul es salada;
el almohadón de los armenios es pedregoso.
¡Maldita la falsa amistad!
Secuestraron a mi amado.
Deja al oyente llorar...
¡Ay, ay, mairig!»

En esa época, se habían dado instrucciones especiales para separar a los cristianos que servían en el ejército y -sin que mediara ofensa alguna- se los llevaba a un sitio seguro para asesinarlos, fuera de la vista de los demás, o se los confinaba a la muerte en prisiones.

«-¿Dónde están quienes han comido mi sal y mi pan?
¿Y esos que me dijeron: déjame morir antes que lo hagan mis amigos?»
Sus amigos armenios le respondían:

-«Teglikian Sarkis y Taslakian Misak han sido asesinados»

Y el soldado armenio en prisión:
-«Está goteando en la prisión».
Su amigo le respondía:
-Mi madre está llorando sobre mi cabeza,
mi pobre novia viste de negro.»

Además de las prisiones o el calabozo, la muerte esperaba al soldado armenio en cualquier momento:

«-Dile a mi madre que no duerma en el piso,
y que no mire el camino esperando que su hijo Torós vuelva
-Dile a mi madre que no abra mi muda de ropa
y que no pase el cordón a mis pantalones de lana.
Todavía no puedo ayudar a mi Patria,
no puedo ver a mi novia Isguhi
y no puedo salir de este camino estrecho».

La deportación y la masacre de la población armenia de Cilicia comenzó en la primavera de 1915. Una tras otra, Marash, Aintab, Hadjín, Antiok, Iskenderum, Kessab y otras locaciones de población armenia fueron devastadas:

«Comenzó el exilio; el pueblo fue devastado;
mis valiosas posesiones fueron dejadas a los turcos.
Niños y mayores nos pusimos en camino.
Comenzaron el robo y el saqueo.»

Según testigos y sobrevivientes, la masacre de armenios comenzó en abril, el domingo de Pascuas, el día de la Crucifixión de Cristo, para que los armenios también pudieran ser merecedores de la Pasión de Cristo.

«Los armenios teñirán los huevos de Pascua con sus propia sangre» -decían los turcos, mientras la preocupación de los armenios se traducían en esta canción, que quebraba el corazón:
«Desmantelaron las tiendas de Zadigui Guiragui.
Enfilaron a los armenios al desierto.
Sacrificaron a los armenios como cabras,
¡armenios que mueren por su fe!»

Y comenzaron las indescriptibles torturas:
«Los pájaros huyen de los árboles,
mi corazón está en llamas, ardiente.

(Continúa en página 10)

Escribanía

Balassanian

DR. ARTURO BALASSANIAN

ESCRIBANO

Florida 716 2º K. C1005 AAP.

Buenos Aires

Tel.: 4322-2768 y 4394-3407

ADRIANA MAHEL DJIBILLIAN

CLASES DE GIMNASIA POSTURAL CONCIENTE

4961.4470 . 15 5422.9454

Panadería y Confitería

ARMENIA S.R.L.

Desde 1930 sirviendo a la comunidad

ELABORACION PROPIA - DELIVERY

Scalabrini Ortiz 1317. Cap. Tel.: 4831- 4571

CON MOTIVO DEL 95° ANIVERSARIO DEL GENOCIDIO

TESTIMONIOS

El 24 de abril y esas preguntas difíciles

Todavía éramos chicas cuando increpamos a nuestros abuelos para reprocharles por qué ellos nunca nos hablaban del genocidio. Recuerdo sus caras de asombro e inquietud, cómo se intercambiaron miradas silenciosas, hasta que mi abuela –viendo que era inevitable darnos una respuesta- nos contestó:

-¿Para qué quieren hablar de *eso*? ¡Son cosas tristes! No es necesario hablar de *eso* ahora... -dijo mientras se sumergía en vaya a saber qué pensamientos.

Hoy al recrear la situación, pienso y me duele pensar cómo una pregunta inesperada pudo haber desatado en ella un torrente de sensaciones y recuerdos que se había ocupado muy bien de guardar en el cajón secreto más oscuro y alejado de su memoria...

Pero luego del prolongado silencio, y como nosotras seguíamos ahí, vino entonces su pregunta:

-¿De dónde sacaron *eso*?

- En la escuela nos contaron lo que hicieron los turcos con los armenios... - respondimos un poco temerosas, pensando tal vez en haber cometido un error al preguntar.

Entonces, la curiosidad pasó de bando.

-¿Y qué les contaron?

- Nos dijeron que, como los turcos no querían que los armenios progresaran, en una sola noche, la del 24 de abril, mataron a todos los intelectuales y hombres destacados y después siguieron con todos los demás... -explicamos y ya no tuvieron dudas de que sabíamos de qué estábamos hablando.

Enseguida intercambiaron algunas frases en turco, -como hacían cada vez que no querían que entendiéramos algo- y no hurgaron más. Sabían que sabíamos, lo necesario para nuestra edad, pero sabíamos...

Y como nosotras seguíamos allí, en silencio, expectantes, mi abuela, quien era siempre la que tomaba la iniciativa, resumió en pocas palabras:

- Es verdad lo que les dijeron en la escuela... Todo *eso* pasó -explicó sin dejar de trabajar en la labor de crochet que tenía en sus manos- pero no piensen en eso, sugirió- vayan y disfruten... ¡vayan a jugar!

Y como por entonces nadie cuestionaba lo que decían o decidían los

mayores, aceptamos la respuesta, sin insistir mucho más.

Todavía éramos chicas cuando les preguntamos a mis abuelos por qué hablaban en turco, si era “la lengua de nuestros enemigos...”

¡Ya era demasiado! ¡Una segunda pregunta difícil de contestar! ¿De dónde habían sacado estas chicas esas preguntas?

Recuerdo que mi abuelo apenas esbozó una sonrisa. Hoy creo que se ruborizó, para no decir que se sonrojó.

Mi abuela –confundida- fue nuevamente la encargada de contestar:

-*Mer ierguirë urish ledzú chuneink... Mer ierguirë turkerén gue joseín.* (En nuestro país no teníamos otra lengua. En nuestro país, se hablaba turco.

“*Mer ierguirë*” (Nuestro país) era para ellos, por entonces, Aintab.

Nos miramos sin poder entender demasiado. ¿Cómo nuestra lengua materna, la lengua de nuestras canciones y de nuestros rezos era el armenio y la de ellos, nada menos que el turco?

Nos llevó algunos años comprender que la mayoría de los aintabtzi era “*trkajós*” (turcohablante) y apenas pudimos creer cuando mi abuela nos contó que mi abuelo no sabía una palabra de armenio y que lo había aprendido de grande, cuando se habían comprometido...

Hoy quisiera volver a esos mismos momentos, con mi mente de adulta pero convertida en niña, para preguntarles lo mismo...

Y cuando me preguntaran “¿para qué quieren hablar de *eso*?”, abrazaría a mi abuela con toda mi fuerza, la estrecharía contra mi corazón ya maduro, y en lugar de quedarme sin argumentos, le diría simplemente:

- Para que puedas hablar de ello... Para que tu mochila no sea tan pesada... Para que compartamos tu dolor...

Y besaría el rostro sonrojado de mi abuelo, sus manos y su frente, para decirle que no se avergonzara, porque su árbol aún florece...

En este 24 de abril, mi homenaje para todos los que sufrieron una u otra forma de mutilación.

Con todo respeto por la memoria de nuestros mártires.

Diana Dergarabetian

La memoria del genocidio en las canciones-lamentos de las víctimas

*¡No quemes mi corazón, no lo quemes!
Esta separación era nuestro destino;
esta emigración era nuestro destino;
este derzorlik era nuestro destino.»*

El desierto de Der El Zor era el cementerio viviente del genocidio armenio, donde no había esperanzas de salvación:

*«Si voy a Der El Zor,
puede ser que no regrese;
sin pan, sin agua,
puede ser que muera.»*

El mundo, los medios de prensa se mantuvieron en silencio, mientras uno de los pueblos más antiguos y laboriosos era martirizado y exterminado frente al mundo civilizado por el solo hecho de ser armenios:

«El desierto de Der El Zor está cubierto de bruma

¡Ay! ¡Ay! Nuestra condición era lamentable

La gente y el pasto estaban teñidos de sangre...

¡Armenios que mueren por su fe!»

«Me pudrí y me quedé en el desierto de Der El Zor;

me transformé en comida para los cuervos,

¡ay, madre! ¡ay, madre!

*Nuestra condición era lamentable;
en ese momento estábamos en el desierto de Der El Zor.»*

«Hay muchos heridos en el desierto de Der El Zor...

*No venga, doctor, no venga;
es en vano...*

*No tenemos a nadie salvo a Dios;
¡armenios que mueren por su fe!»*

Pero el lamento termina convirtiéndose en una plegaria:

«Escalé y llegué a lo alto de la montaña;

cayeron muchas desgracias sobre los armenios...

*Poderoso, ¡oh Dios poderoso,
ayúdanos!*

¡Asiste al pueblo armenio, sálvanos!

El aire del desierto estaba saturado del hedor de los cadáveres:

«Ha crecido menta en el desierto de Der El Zor,

el hedor de los cadáveres se ha propagado por todo el mundo.

Este exilio es peor que la muerte para

nosotros...

¡Armenios que mueren por su fe!»

No solo el aire estaba contaminado, también estaba envenenada el agua:

«Un pozo con una cadena en Der El Zor...

Los armenios beben del agua envenenada.»

Y apareció luego la fiebre tifoidea: *«Una fila de árboles de damascos en el desierto de Der El Zor.*

Los exilados armenios estaban infectados de tifoidea...

¡Ay, madre! ¡Ay, madre!

Nuestra condición era lamentable...

En ese momento estábamos en el desierto de Der El Zor.»

El pueblo armenio estaba pasando su camino de la muerte con sufrimientos indescriptibles:

«Caminando y caminando... no puedo mover mis piernas;

llorando y llorando, mis ojos no ven...

¡Ay! ¡ay! Mi condición era muy lamentable.

En ese momento estaban en el desierto de Der El Zor...»

«Los turcos comenzaron a secuestrar a los niños

antes de que las madres tuvieran tiempo de besar sus mejillas.

Los vi llorar amargamente...

¡Armenios que mueren por su fe!

Hay muchos otros testimonios como estos. En algunos, los armenios expresan su gratitud a los árabes que los cobijaron en sus campamentos. Hay otras canciones sobre casos de apostasía forzados y sobre las mujeres que decidieron lanzarse al río Eufrates antes de ser sometidas o llevadas y forzadas a vivir como turcas.

«¡Déjame sacrificarme por los días pasados, mairig!

Mis brazos se desmoronan...

Me han dejado en el desierto, mairig...

Sin madre, sin padre ¡mairig!

Me encuentro en lugares extraños ¡mairig!

Si yo no lloro, ¡mairig!

Entonces, ¿quién va a llorar?»

Con ellos lloraron todos los armenios, de entonces, de hoy y de siempre.

ESTUDIO JURÍDICO

Dr. Bautista Kuyumdjian

Dr. Gabriel E. Williams

Dra. Patricia Kuyumdjian de Williams

Dr. Javier Kuyumdjian

Tucumán 1438. 7° Piso. Cdad. de Bs. As.

Tel.: 4371-6809 / 7112

Servicios Funerarios
Funeral Services

ATENDIENDO A LA COLECTIVIDAD ARMENIA DESDE 1936

Traslados nacionales e internacionales de féretros y urnas

Ventas de parcelas en cementerios privados

AV. CORDOBA 4902 (1414) Cap. Fed. TEL./FAX: 5411 4773-2800 y 4772-3288

e-mail: casarivera@fibertel.com.ar www.casarivera.com.ar

Առեւանգուած եւ բռնի իսլամացում հայ աղջիկները

Խ.Ծ. Թրքական «Թարաֆ» թերթին մէջ լրագրող Զիւսէյն Զալքան հրապարակած է «**Թռռները եւ փաստաթուղթերը**» խորագիրով յօդուած մը, ուր կ'անդրադառնայ այն հայ կիներուն եւ աղջիկներին, որոնք Եղեռնի տարիներուն յայտնուած են թուրք պաշտօնեաներու եւ զինուորականներու տուններուն մէջ. Լրագրողը կը հիմնուի նաեւ Ֆեթիհէ Չեթինի «**Մեծ Մայրս**» եւ Այշէ Կիւլ Ալթընայի «**Թռռներ**» գիրքերու վրայ.:

Հայոց կոտորածներու ընթացքին, կողոպուտի ենթարկուեցան ոչ միայն ժողովուրդի ունեցուածքը, այլեւ անոր երախաները: Ատիկա եղաւ ոչ թէ պատահականօրէն կամ սահմանափակուեցաւ քանի մը երախաներով, այլ համակարգուած ձեւով եւ ղեկավարուեցաւ վերէն: Հայ մանուկներու համակարգուած այս առեւանգումը հասկնալու համար բաւական են նոյնիսկ պետութեան հրապարակած հատուկէնտ վաւերագրերը:

Հայկական Հարցին առնչուող եւ հասարակութեան մատչելի բաց վաւերագրերու մէջ ամենամեծ ծրարը կը կազմեն հայ որբերուն վերաբերողները: Տեղահանութեան եւ կոտորածի ամբողջ ընթացքը ղեկավարող Թալէաթ փաշան նաեւ ղեկավարեց երախաներու առեւանգումը: Մեր երկրի մէջ հայ երախաներու դաժան ճակատագրին առումով ըստ ամենայնի վճռորոշ եղաւ Թալէաթ փաշայի 1915 Յուլիս 12-ին վարչական 16 կէդրոններ յղած հետեւեալ հեռագիրը. - «*Հայերու տեղահանման եւ փոխադրման ընթացքին, ծնողներէ զրկուող մանուկներու խնամքն ու դաստիարակութիւնը ապահովելու նպատակով կը հրամայեմ զանոնք բաժնել այն գաւառներու եւ գիւղերու երեւելի եւ պատուարժան անձերու, որոնք բնակեցուած չեն հայերով կամ օտարերկրացիներով*»:

Այս հեռագրի ոճէն ակնյայտի կը դառնայ, որ Թալէաթ փաշա հայերու ունեցուածքին պէս անոնց զաւակները եւս կը դիտէր որպէս բռնագրաւման ենթակայ առարկայ: ՄԱԿ-ի Ցեղասպանութեան համաձայնագիրը միայն այս փաստը անգամ կ'ընդունի որպէս ցեղասպանութեան դրսեւորում: (Համաձայնագրի երկրորդ յօդուածի 5-րդ դրոյթը, ցեղասպան արարքներու շարքին, կը մատնանշէ. -«**Տուեալ էթնիք խումբի մանուկները բռնի կերպով այլ խումբի մը յանձնելը**»):

17 երախայ, բոլորն ալ աղջիկ

Աշխարհամարտի աւարտին, Պոլսոյ հայոց պատրիարքարանը ձեռնամուխ եղաւ գտնելու այս երախաները: Յայտնաբերուած եւ պատրիարքարանի խնամքին տակ առնուած երախաներու թիւին մասին յստակ տեղեկութիւններ չկան: Սակայն 8 Յունուար 1919 թուակիր փաստաթուղթը կարելոյ է երախաներու կողոպուտի սեռական ուղղուածութիւնը բացայայտելու իմաստով: Այս փաստաթուղթը ունի ներքին գործոց նախարարութեան արտաքին գործոց նախարարութիւն յղած երկու պատասխան նամակներ, որոնց համաձայն Ստամպուլի Մաքրի Զեօյի (Պոլսոյ թաղամաս) մէջ բնակող մահմետական «Երեւելիներու եւ պատուարժան անձերու» տուններուն մէջ յայտնաբերուած են 17 երախաներ: Բոլոր յայտնաբերուածները բացառապէս աղջիկներ են: Յատկանշական է որ այս «Երեւելի» մեծամասնութիւնը պետական պաշտօնեայ է կամ զինուորական: Անատոլիայի տարբեր բնակավայրերէն առեւանգուած այս աղջիկներու մեծ մասը յանձնուած է եկեղեցիներուն կամ պատրիարքարանին: Իսկ միւս մասը մահմետական ըլլալու պատուակով կամ փախուստի դիմելու պատճառով պատրիարքարան չեն յանձնուած:

Վաւերագրերու մէջ առեւանգուած այս աղջիկները ցուցակագրուած են «Ընտանիքի աղախին կամ հոգեւոր զաւակ» կարգավիճակով: Ցանկի մէջ իբրեւ աղջիկ պահող յիշուած են Տիարպէքիի փոխկուսակալ Խալիտ պէյ, Մաքրի Զեօյի պարենի տեսուչ Նասուհի պէյ, հեռագրատան պետի տեղակալ Ալի Ռիզա պէյ, Երզրումի հեռագրատան գլխաւոր տնօրէն Իսսան պէյ, Օմար Ռուշտի փաշա, սուլթանական քրեական դատարանի անդամ Իսսան պէյ, 7-րդ զօրաբանակի հրամանատար Մեհմետ Նուրի, կառավարիչ Իպրահիմ պէյ եւ ուրիշ պետական պաշտօնեաներ եւ զինուորականներ:

Կոտորածի սեռական ուղղուածութիւնը

Պատրիարքարան յանձնուած բոլոր աղջիկները եղած են պետական պաշտօնեաներու եւ զինուորականներու տուններուն մէջ: «Պատուարժան անձերու» յանձնուած այս աղջիկները բերուած են Անատոլիոյ տարբեր բնակավայրերէն եւ Հալէպէն, հազիւ թէ

խնամքը հոգալու մղումով:

«Թռռներ» գրքի հերոսներէն Արիֆը երեւան կը հանէ բուն պատճառը իրենց տուններուն մէջ այս աղջիկները ընդունելու: «*Մեծ մայրս վերցուցած է, կ'ըսէ Արիֆ, հոգեւորական մը պատասպարելո՞ւ թէ գեղեցկութեան համար, չեմ գիտեր*»: Ոմանք կ'ըսեն պատասպարելու համար: Սակայն կը տեսնեմ, որ միմիայն գեղեցիկ աղջիկները վերցուած են»

Իսկ ուրիշ հերոս մը կ'ըսէ. «Եթէ

ազատ կամքով ըլլար, ապա մեծ մայրս կը նախընտրէր ճանապարհին մեռնիլ, քան...»:

Փաստաթուղթը ու այս տեսակ պատմութիւնները ցոյց կու տան կոտորածներու սեռական ուղղուածութիւնը: Ամբողջ ժողովուրդ մը կոտորածի ենթարկելով անոր կիներն ու աղջիկները իսլամ են: Թերեւս այդ է պատճառը, որ հարցին եւ կատարուածին հետ առերես գալու հանգամանքին կը մօտենան այդքան հիւանդագին կերպով:

Թուրք պատմաբան մը կը խօսի

«Սուլթան Համիտին նպատակն էր նուազեցնել հայերու թիւը, իսկ Իթթիհատականները ճամբայ ելան ամբողջ հայութիւնը բնաջնջելու»

«Որքան կ'ուզէր հայ ջարդեցեք, հելալ է, միայն թէ ես ձեզի պիտի ըսեմ թէ երբ պիտի ընէք» ըսած է Սուլթան Համիտ Համիտիէ կոչուած գունդի զինուորներուն:

Խօսելով 1915 թուականի տեղահանութիւններուն մասին, թուրք պատմաբան Սելիմ Տերինկիլ հաստատած է, որ 800.000 հայեր սպաննուած են 1915-ի ընթացքին:

Պատմաբանը աւելցուցած է. -

«Հայերը տեղահանութենէն առաջ ալ սպաննուեցան զանգուածաբար, միայն թէ Համիտիէի զինուորներուն եւ Իթթիհատականներուն տարբերութիւնը այն էր, որ Համիտիէ հայերը ամբողջովին բնաջնջելու նպատակով չէր որ ճամբայ ելած էր, Սուլթան Համիտի նպատակն էր հայերու թիւը նուազեցնել ու թուրք նոր քաղցենիութիւն մը ստեղծել, միջնորդ Իթթիհատականները ճամբայ ելան ամբողջ հայութիւնը բնաջնջելու նպատակով: Ապտիւլ Համիտի շրջանին ալ Անատոլիոյ բազմաթիւ քաղաքներուն մէջ սպանդներ կատարուեցան: Հայերու ապստամբութեան մասին հիսուած պատմութիւնները ճիշդ չեն, ասոնք 10-15 հոգիի կողմէ կատարուած գրգռութիւններէ աւելին չէին ու դժուար է ասոնց տալ ապստամբութիւն անունը: Օրինակ, 1895-ին, Տիարպէքիի մէջ ապստամբութիւն չկար, բայց հոն հայերը ջարդուեցան: Եւ ժողովուրդն էր որ մասնակցեցաւ սպանդներուն, ինչպէս որ ժողովուրդը մասնակցեցաւ 6-7 Սեպտեմբերի խռովութիւններուն: Տերինկիլի համաձայն, 1894-1897 թուականներուն, ըստ Հայոց Պատրիարքարանի թիւերուն, 300 հազար հայեր սպաննուեցան: Ասիկա կրնայ չափազանցուած թիւ մը ըլլալ, բայց կասկած չկայ, որ Սուլթան Համիտի շրջանին ալ հայեր սպաննուեցան զանգուածաբար: Այդ շրջանին բազմաթիւ հայեր փրկուելու համար նախընտրեցին իսլամ դառնալ, բայց կառավարութիւնը կրօնափոխութիւնն ալ դիւրութեամբ չէր ընդունէր, կասկածով կը նայէր կրօնափոխութիւններուն: Այդ շրջանին հայ կիներու հետ ամուսնացողներն ալ շատ եղան, որովհետեւ նախ կը բռնաբարէին, զաւակ կ'ունենային յետոյ կը ստիպուէին ամուսնանալ:

Ի՞նչ կ'ընեն պատմաբանները այսքան մօտիկ պատմութիւն մը ուսումնասիրելու համար: Տերինկիլ ծանր քննադատութիւն ունի պատմաբաններու նկատմամբ. -

«Պատմաբանները գիշեր ցերեկ պետութեան պաշտօնական տեսակետները փաստել կը ջանան: Անոնք կ'աշխատին որպէսզի փաստեն, թէ շատ անհիմն են հայերու պնդումները: Արդէն միայն պատերազմէն վերջ յայտնի դարձաւ, թէ 1915-ին Անատոլիոյ մէջ հայ կիներու դէմ որքան լուրջ առեւանգումներ, սպանդներ ու բռնաբարութիւններ կատարուած էին: Այդ թուականներուն որդեգրուած մանչ ու աղջիկ հայ մանուկներուն թիւը կը գնահատուի որպէս 300 հազար: Ասիկա ալ քննութեան կարօտ կետ մըն է:

«Հանրապետութեան սկիզբը 300.000 հայեր կ'ապրէին Թուրքիոյ մէջ, հիմա այդ թիւը իջաւ մինչեւ 70.000-ի: Բնաջնջումը անպայման սպաննելով չէ որ կը կատարուի: Եթէ մարդոց կեանքը անկարելի դարձնէք, անոնք ալ կը թողուն ու կ'երթան:

«Իսկ ի՞նչ է տեղահանութեան ընթացքին սպաննուած հայերու թիւը, ասիկա հարց մըն է, որ շատ քաղաքականացած է ներկայիս: Հայերը կը պնդեն, որ 1.5 միլիոն հայ սպաննուեցաւ, թուրք պաշտօնական պատմութիւնն ալ ամէն տեսակ թիւ կու տայ: Հալածողութիւն 50-60 հազար կ'ըսէ, Զեման Կիւրիւն ատենօք տուաւ 200-300 հազար թիւը, ՄԱԿ-էն առաջ Ազգերու Միութիւնը խօսած էր 800.000-ի մասին: Տերինկիլի համաձայն պէտք է ընդունիլ 800.000-ը, որուն մէջ են նաեւ ճամբան հիւանդանալով մեռնողները:

ELIZA'S DECORACION
Elisa Zagharian
 Garmir Voski. Artesanías. Proyectos. Show room.
 Uriarte 1105. (Alt. Córdoba 5200) C.A.B.A.
 Tel: 3535-0944. elizaghddec@hotmail.com

...Ապրիլ 24-Էն առաջ Թուրքիա ձեռնարկած է քարոզչական արշալի Երկխոսության Ափիւռքահայութեան հետ

Թուրքիա, որոշապես կանխելու համար հայկական պնդումները օտար խորհրդարաններում կողմէ վաերացումը, նոր նախաձեռնութեամբ մը պիտի ջանայ կապ հաստատել հայկական Ափիւռքի որոշ խաւերուն հետ ու պիտի ջանայ երկխոսութիւն հաստատել անոնց հետ: Արտաքին նախարար Ահմետ Տաւուտօղլու Յիւսիսային Ամերիկայի դեսպաններուն եւ հիւպատոսներուն հրահանգեց կապեր հաստատել սփիւռքահայութեան եւ բոլորին հետ եւ զօրացնել անոնց հետ երկխոսութիւնը: Ափիւռքահայութիւնը նկատի առնուած է երեք խմբակներով: Նախ անոնք որոնք ցեղասպանութեան հարցով նիւթական շահեր կ'ապահովեն: Յետոյ անոնք որոնք Թուրքիայէն գացած են, բայց իրենց կապերը չեն խզած Թուրքիոյ հետ, վերջապէս անոնք որ այս երկուքին միջեւ կը գտնուին: Թուրք դիւանագիտութիւնը առայժմ պիտի ուղղուի դէպի երկրորդները: Դեսպաններն ու հիւպատոսները պիտի ջանան կապեր հաստատել այս խմբակին հետ, հիւպատոսարանները համալսարաններու մէջ աւելի յաճախակի կերպով բանախօսութիւններ պիտի սարքեն, կապեր պիտի հաստատեն հակառակ կողմի ակադեմականներուն հետ:

Արտաքին նախարար Տաւուտօղլու, երբ Ուաշինկթըն եր, ժո-

ղովներ գումարած է Օթթաւայի, Ուաշինկթընի դեսպաններուն ու Թորոնթոյի, Յիւսթընի, Լոս Անճելէսի, Նիւ Եորքի, Շիքագոյի հիւպատոսներուն հետ: Ներկայ գտնուած է նաեւ Պոսթընի նոր բացուելիք հիւպատոսարանի հիւպատոսը: Տաւուտօղլու այս բոլորին հրահանգած է առաւելագոյն չափով «բացուիլ բոլորի նկատմամբ»: Նախարարը միայն հայերը չէ որ նկատի առած է: Ուզած է որ կապեր հաստատուին հայերու, մակեդոնացիներու, ալպանացիներու, պաղեստինցիներու, այլ խօսքով բոլորի հետ ու անոնց բացատրուի Թուրքիոյ կեցուածքը:

Հայերու առնչութեամբ նախարարը ըսած է.-

-Հայկական սփիւռքի գործիչներուն առջեւ բացեք ձեր դռները, հրաւիրեցեք զանոնք:

-Ափիւռքահայութեան հրաւերներուն մասնակցեցեք, անոնց բացատրեցեք մեր տեսակետները:

-Թուրքիա հրաւիրեցեք Նոյնիսկ Թուրքիոյ դէմ կեցուածք ունեցողները:

-Ձանացեք մասնակցիլ հայ փորձագետներու ժողովներուն:

Ժողովի ընթացքին նկատի առնուած են հայկական բանաձեւերը, հիւպատոսները դիտել տուած են, որ

Թուրքիա-Հայաստան մերձեցումի հարցը շատ դրական արդիւնքներ ստեղծած է հանրային կարծիքի մօտ եւ այս գործընթացը ներկայիս ալեկոծումներ կ'ապրի սփիւռքահայութեան մօտ եւս: Դիւանագիտական շրջանակներ դիտել կու տան, որ Թուրքիա-Հայաստան յարաբերութիւններու հաստատումը չի կրնար իրականանալ առանց սփիւռքահայութեան մասնակցութեան, ուստի ներկայիս պէտք է երկխոսութիւն հաստատուի Ափիւռքի հետ ալ:

Ամերիկայի Արտաքին յարաբերութիւններու խորհուրդին մօտ սարքուած բանախօսութեան մը ընթացքին՝ Տաւուտօղլու ըսած է, որ Թուրքիա եւ Հայաստան իրենց տարակարծութիւնները իրենց միջեւ կրնան կարգադրել: Թուրքերն ու հայերը հարիւրաւոր տարիներ է վերջով ըստի կ'ապրին, եթէ խնդիրներ ունին, կրնան զանոնք իրարու միջեւ կարգադրել: Ասկա պէտք չէ դառնայ Թուրքիա-ԱՄՆ տեսակցութիւններու առանցք մը: «Ես տրամաբանական չեմ գտներ, ըսած է նախարարը, որ այս հարցը զբաղցնէ ամերիկացիները, տասը տարի առաջ կարելի չէր միջեւ իսկ երեւակայել թէ Յունաստանի հետ այսքան լաւ յարաբերութիւններ պիտի հաստատուին, հիմա ինչո՞ւ Նոյնը չպատահի Հայաստանի հետ»:

Տաւուտօղլու ըսած է նաեւ որ Թուրքիա կ'ուզէ տեսնել հարստացած Հայաստան մը: «Մենք մեր քովն ի վեր աղքատ ու թշուառ Հայաստան մը տեսնել չենք ուզեր, այսպիսի տեսիլքով է որ մենք ստորագրեցինք փրոթոքոլները, ըսած է թուրքը: Ան պնդած է որ կ'ուզեն երկխոսութիւն հաստատել ոչ թէ միայն պետական մակարդակով, այլ բոլոր մակարդակներու վրայ: «Մեր պատմութեան առնչութեամբ մենք պատրաստ ենք լսելու մեր հայ բարեկամներուն կարծիքները» ըսած է ան:

Այս բոլորէն վերջ, Տաւուտօղլու դէմ խօսած է տարբեր երկիրներու խորհրդարաններուն կողմէ ընդունուած որոշումներուն, հայոց ցեղասպանութիւնը հաստատող այդ որոշումները դէմ նկատելով տրամաբանութեան եւ... բարոյագիտութեան:

DAMA DE COMPAÑÍA (Para señoras)

SE OFRECE

Seria, culta, buena presencia
ACOMPANIAMIENTO GRAL.

Cuidado, trámites, compras, viajes, etc.

REFERENCIAS COMPROBABLES
Idioma armenio

MELINE: Cel. 15-6-711-8403

UNION PATRIOTICA DE LOS ARMENIOS DE AINTAB

Convocatoria

La Comisión Directiva de la Unión Patriótica de los Armenios de Aintab convoca a Asamblea General Ordinaria de Asociados para el día **12 de mayo de 2010 a las 19.30**, en primera convocatoria y a las 20.30 en segunda convocatoria, en Coronel Niceto Vega 4876, Ciudad Autónoma de Buenos Aires, para tratar el siguiente:

ORDEN DEL DIA

1º) Designación de un socio para presidir la asamblea (artículo 30º del estatuto social).

2º) Designación de dos socios para firmar el acta de la asamblea (artículo 33 del estatuto social).

3º) Consideración de la Memoria, Balance General, Inventario y Cuenta de Recursos y Gastos correspondientes al Ejercicio Económico N° 52 finalizado el 30 de junio de 2009.

4º) Elección de dos socios para integrar la Comisión Escrutadora junto al Presidente de la Asamblea (Artículo 42 del estatuto social).

5º) Elección de cuatro (4) vocales titulares por dos (2) años y elección de dos (2) Vocales Suplentes por dos (2) años.

Ciudad Autónoma de Buenos Aires, 14 de abril de 2010.

Leonardo Kabakian
Secretario

Alejandro Abadjian
Presidente

Notas:

1. En segunda convocatoria, las asambleas orginarias y extraordinarias se consideran legalmente constituidas cualquiera fuese el número de asociados presentes (artículos 45 y 46 del estatuto social).

2. Las Memorias y Estados Contables están a disposición de los señores socios en la sede social de Coronel Niceto Vega 4876, Ciudad Autónoma de Buenos Aires, los días miércoles de 18.00 a 20.00 horas.

3. Las elecciones se efectuarán por listas que contengan los nombres y apellidos de los candidatos a ocupar cargos electivos, con expresión de los cargos que son votados a saber: Vocales Titulares, Vocales Suplentes (Artículos 39 y 40 del estatuto social).

FONDO «ARMENIA» DE LA ARGENTINA

*Acompañenos a conocer obras
en Armenia y Karabagh*

**Viaje anual a Armenia y Karabagh
del 5 al 14 de mayo**

Informes: argentina@himnadram.org. Tel 4778-1736, 14.00 a 18 hs.

Unión General Armenia de Beneficencia

Comisión de Damas

Comenzaron

*las clases de Cocina Armenia
con sus clásicas degustaciones
A cargo de la Prof. Marta Emirian*

Todos los Martes, de 19 a 21 hs.

*Clases de Idioma Armenio:
expresión oral y conversación*

Dictados por la Prof. Hasmig Mkrtchian

Todos los jueves, de 14.30 a 16 hs.

Informes e inscripción: 4773-2820 • agbu-arg@fibertel.com.ar
Armenia 1318 • Salón Sahakian • 5º piso • CABA
www.ugab.org.ar

Հայկական արմատներով «թուրք» հանրայայտ դեմքեր եւ անձնաւորութիւններ

Ինչպէս Օսմանեան կայսրութեան այնպէս ալ արթաթուրքեան արուեստական հանրապետութեան մէջ՝ ծագումով Հայ թէ Յոյն, Ասորի, Բիւրտ «փոքրամասնութիւններ»ու աչքառու, ուշիմ գաւակները «թրքացած» են եւ անոնց ալ յաճախ վստահուած է բարձր պետական պաշտօններ: Արդի թրքական պետութեան հիմնադիր, «Սապարթապը» («Շաբարթապա», «Մովսիսական») Զեմալ Աթաթուրք՝ որուն հայրը «անձնօթ» կը մնայ կանխամտածուած ծրագիրով, բռնի կրօնափոխ ու թրքացնել տուաւ շուրջ 1 միլիոնէ աւելի համէլեհայեր, Տարօնի ու Մուշի, Սասունի «քրտացած» հայու գաւակներ, Պոնտոսի բիրաւոր յոյներ, ասորիներ, Նաեւ որդեգրելով իր դուստրերը՝ ցեղասպանութեան ենթարկուած, դարերով Օսմանեան պետութեան, Նաեւ Աթաթուրքին ծառայած... հայ ժողովուրդի վերապրած խլեակներէն:

Թուրքիոյ խորհրդարանի նախկին երեսփոխան, 1989 թ. Մալաթիոյ SHP ազգայնական-թրքական կուսակցութեան որպէս կուսակալ ընտրուած Իպրահիմ Աքսոյ, որպէս քիւրտ՝ եւրոպայի խորհրդարանին մէջ. «Թուրքիոյ մէջ Բիւրտ անունով ուրիշ ժողովուրդ մը կայ» յայտարարելէ ետք դուրս դրուեցաւ SHP-ի ընդհանուր քարտուղար Դենիզ Պալալի կողմէ... Աքսոյ ստանձնեց HEP-ի եւ DEP-ի առաջին քարտուղարի պաշտօնը պետական չիրատարակուած աղբիւրներէ՝ յայտնելու այնպիսի «գաղտնիք»ներ՝ որոնք կ'եզրակացնեն թէ այսօրուան Թուրքիոյ վերնախաւին մեծ մասը բաղկացած է ծագումով, հայկական արմատներով գործիչներէ:

Ընդլայնելով մեր ուսումնասիրութիւնները կը ներկայացնենք

Սապինա Կեօքճէ (1913-2001)

Իր ընտանիքին անդամները ցեղասպանութեան ենթարկուած մի քանիսն ալ վերապրած, ինչպէս իր զարմուհի այնթէպցի Հռիփսիմէ Սեպիլճեան, հայ որբուհի մը, որուն ամբողջ էութեամբ սիրահարուած էր Աթաթուրք եւ որբանոցէ մը վերցնելով, 12 տարեկանին, այս չափազանց ուշիմ հայուհիին շնորհեց իշխանուհի Սապինայի անունը: Ապա առաջին մահմեդական անունին յաջորդեց միւսը Կեօքճէն: Խորհրդային Միութիւն ուղարկուած, ապա աշխարհի լաւագոյն օդաչուներէն՝ Զբալովի կողմէ մարզուած Սապինա Կեօքճէն թոնրով ռումբ թափեց իր իսկ ազգակիցներու

Սապինա Կեօքճէ

գիւղերուն եւ ապաստանարաններուն վրայ 1938 թուականի Դեքտիմի Բիւրտ-Չազաներու մեծ ապստամբութեան ժամանակ, որուն զոհ գացին աւելի քան 1 միլիոն անձինք, Նաեւ Չազա

Ալիասլան Թիւրքէշ, Նիսաբնակ հայ գործարար եւ «Յատուկ առաքելութիւններու ասպետ» Սամսոն Էօգարարատին Նշած է Աթաթուրքին կողքին կռուած հայ «Քահրաման»ներու մասին Չանակքալի մէջ խոյնիսկ անոր ստորագրութիւնը պատրաստուած է հայ գեղագիրի մը կողմէ Թուրքէշ յիշած է Յակոբ Մարթայեան - «Տիլաչար»ին անունը - որպէս Թուրքիոյ նոր այբուբենի եւ լեզուի, քերականութեան կարգաւորող: Հայ ժողովուրդին մեծագոյն դահիճներէն մէկուն զարմանալի «սերը»... իր զոհերուն հանդէպ:

Հաֆիզէ Օզալ

1980թ.ի Թուրքիոյ ռազմական յեղաշրջման բռնակալ Զենան Էվրենի «հոգեգաւակ», ապա Թուրքիոյ վարչապետ Թուրկուլօ Օզալ, մօր՝ Հաֆիզէի եւ հօր կողմէ ալ հայ էր...: Հաֆիզէ, Մալաթիոյ Թիւրտ գիւղի հայ երեմսի քահանայի ապա կրօնափոխ ուսուցիչ՝ հռչակաւոր Ջինջի Հօճային դուստրն էր: Ապա, ամուսնանալով հայկական Չմէկածաք աւանէն գաղթական կրօնափոխ դարձած Օզալ ընտանիքի որդուն հետ կը դառնայ Թուրքիոյ ապագայ վարչապետ Թուրկուլօ Օզալի մայրը: Վերջինս, Հայաստանի առաջին նախագահ Լեւոն Տէր Պետրոսեանի եւ այլ պետական դեմքերու հետ հանդիպման ժամանակ կը յայտնէ իր մօր հայկական ծագման եւ հայկական քրտեպի հանդէպ սիրոյ մասին... որուն պատճառով ալ Հայաստանի պատուիրակութեան անդամներ կ'այցելեն Հաֆիզէ Օզալին անոր նուիրելով ամենէն ընտիր հայկական քրտեպ:

Մեսուտ Ելմազ

Ինչպէս Թուրքիոյ փոխվարչապետ՝ այնպէս ալ պետութեան

լաւագոյն քաղաքական այրերէն մէկը Մեսուտ Ելմազ՝ Համէլի Ռիզէ աւանի կրօնափոխ հայերէն է: Իր հարազատներէն՝ Ալիս Ալիէ-Ալթ ու Դենիզ Ալթ, այսօր Գերմանիոյ համէլեհայերու շարժման դրօշակիրներէն են:

Մուրատ Քարայալչըն

Թուրքիոյ քաղաքական աշխարհի ամենէն աշխոյժ անդամներէն եւ SHP կուսակցութեան ղեկավարներէն մէկը Նոյնպէս Համէլի Ռիզէ աւանէն է: Սակայն Ելմազ ընտանիքին հետ բախումներու մէջ գտնուելով, Սամսոն տեղափոխուած Քարայալչըն ընտանքին գաւակը այսօր Անգարայի քաղաքական շրջանակներու մէջ գործող Նոյնպէս ծագումով հայ Մեհմետ Զէյնէթի, Հասան Ջելալ Գիւզէլի եւ այլոց հետ կը պայքարի դառնալու երկրին ամենէն ազդեցիկ ղեկավարներէն մէկը:

Տեօվլէթ Պահչալի

Թուրքիոյ ազգայնական MHP կուսակցութեան ղեկավար, Աթաթուրքի անուան համալսարանի շրջանաւարտ ու թունդ ազգայնական Տեօվլէթ Պահչալիի ընտանիքը՝ Սեւերէլի հայերէն են բռնադատուելով բնօրրանէն՝ եկած ու տեղաւորուած են, որպէս կրօնափոխներ, Պահչէի շրջանին մէջ, ուր կը ծնանի Տեօվլէթ, թրքական ազգայնական շարժման ամենէն յուսատու տարրերէն մէկը:

Ռեճայի Բուրթան

Թուրքիոյ քաղաքական հանրայայտ դեմքերէն, Նեճմետտին Էրպաքանին «աչ թելը» համարուող, ծագումով Ատրեմանի Բուրթան հայկական գիւղի կրօնափոխ հայ՝ Իսմայիլ Էֆէնտիի գաւակը Ռեճայի Բուրթան SP կուսակցութեան ընդհանուր քարտուղար եղած է:

Տակաւին ցանկը կրնանք երկարել, մէջն առնելով Թուրքիոյ այժմ նախագահ Ապտուլլա Կիլը եւ «հայատեաց» վարչապետ Թայիպ Ռեճէպ Էրտողանը՝ որոնց երակներուն մէջ ալ հայու արիւն կը հոսի, բայց դաւանափոխի բարդ եւ վախազդեցիկ աշխարհի վաճառուած հոգիներ են անոնք, ցեղասպանութեան իսկական զոհերէն:

ՀԱՅԿ ՄՈՍԿՈՒՅԵԱՆ

Մուշի Ս. Կարապետ վանքը մինչեւ 1950 թուականները:

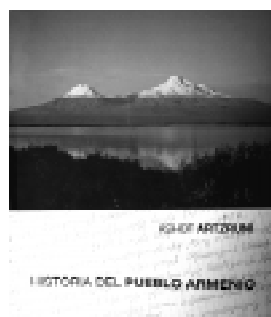
Նոյն վայրը, այսօր:

առաջին հայեացքով անհաւատալի, յաճախ մոլեռանդ «թուրք» ազգայնական դարձած հայազգի հանրայայտ դեմքերու այս ցանկը սկսելով Աթաթուրքի սիրեցեալ դուստր Սա-պինա Կեօքճէնէն (Խաթուն Սեպիլճեան) որ աշխարհի առաջին կին ռազմական օդաչուներէն մէկը դարձաւ հասնելով օդային ուժերու Չօրավարի աստիճանին:

ցեղախուժներու կողմէ փրկուած բազմաթիւ հայեր...: Իր կեանքի աւարտին հարցազրոյց մը շնորհելով մեծ նահատակ Հրանդ Դինքին՝ ուր բաց է թաք յայտնեց իր հայու կրօնափոխ դուստր ըլլալը անշուշտ զայրացնելով Թուրքիոյ խաւարամիտ ազգայնականները: Ի միջի այլոց, Թուրքիոյ մամուլի մէջ հրատարակուած փաստաթուղթերու վրայ 1992-93 թ.ին

Historia del Pueblo Armenio por Ashot Artzruni

Presentación de la 4ª edición

Traducción y actualización de Rubén Artzruni

Panelistas:

Periodista español José Antonio Gurriarán
Sociólogo Juan Gabriel Tokatlian

Jueves 29 de abril, 19.30 hs.

Centro Cultural Borges
Viamonte esq. San Martín

Reserve su ejemplar al tel.: 4926-0707 / 15-6496-5466
E-mail: rsirouyan@yahoo.com.ar

BOOKING
S.R.L. travel

CARLOS HATCHERIAN

OPERADOR MAYORISTA
DE TURISMO

Corrientes 922, 6º «34». Capital.
Tel.: 4393-0456

bookingtravel@fibertel.com.ar

COLECTIVIDAD ARMENIA DE CORDOBA

Actos conmemorativos del 95° aniversario del genocidio armenio

5, 12, 19 y 26 de abril, 20.00 hs.: Ciclo de cine armenio en el Auditorium de la Universidad Católica. Trejo 323. Entrada libre.

17 de abril, 11.00 hs.: Caravana de repudio. (Concentración T. Griego). Avda. del Dante - Plaza España - por calle Chacabuco- Maipú- hasta calle Sarmiento - H. Primo- hasta Avellaneda, siguiendo por calle Colón - Gral. Paz - V. Sársfield - Hipólito Irigoyen hasta Plaza España.

21 de abril, 16.00 hs.: Legislatura de Córdoba. Adhesión al genocidio armenio.

22 de abril, 19.00 hs.: XIII Foro Estudiantil Abierto «Genocidio Armenio y Libertad» en el Bicentenario de la Nación Argentina. Participan el Instituto General Manuel Belgrano y escuelas invitadas de nuestro medio.

23 de abril, 12.00 hs.: Marcha-caminata desde ex Plaza V. Sársfield - Blvd. San Juan - O. Trejo - 27 de abril - Plaza San Martín.

12.30 hs.: Acto central y público en Plaza San Martín.

16.00 hs.: Concejo Deliberante. Adhesión al genocidio armenio.

25 de abril: Misa de responso en la Iglesia Apostólica Armenia Surp Kevork y acto en el monumento que evoca a las víctimas.

14.00 hs.: «Hokedjash». Almuerzo en memoria de las víctimas en la sede del club Antranik.

19.00 hs.: Oficio religioso en la Iglesia Evangélica Armenia Maranatha.

27 de abril, 19.30 hs.: Misa en memoria de los mártires armenios oficiada por el Arzobispo de Córdoba, Mons. Carlos Nañez en la Catedral Metropolitana.

30 de abril, 20.00 hs.: Presentación del libro «La historia del pueblo armenio» de Ashot Artzruni. Panelista invitado, el periodista José Antonio Gurriarán. Sala «Bristol» del hotel Windsor.

7 de mayo, 20 hs.: Presentación del libro «El derrumbe del negacionismo» a cargo del Dr. Leandro Despouy y panelistas invitados en la Sala «Regino Maders» de la Legislatura provincial.

Participe de estos actos. Son a favor de nuestra historia para que el genocidio no quede impune. Informes: Colectividad Armenia de Córdoba. Tel.: 4532007 / 4513586, de 8 a 14 hs.

ԱՊՐԻԼ 24 ՑԵՂԱՍՊԱՆՈՒԹԵԱՆ 95-ԱՄԵԱԿ

95 ՇԱՌ ԾԻԾԵՌՆԱԿԱԲԵՐՂԻ ԲԱՐՁՈՒՆՔԻՆ

Ապրիլ 22-ին (վաղը) Ծ ի ծ Ե ռ Ն ա կ ա բ Ե Ր Ղ ի յուշահամալիրի բարձունքին խորհրդանշական 95 ծառ կը տնկուի ի յիշատակ Հայոց ցեղասպանության նոր տ ա ր Ե Ղ ա ր ձ ի ն : Նախաձեռնությունը կը պատկանի Վայրի բնության եւ մշակութային արժեքներու պահպանման հիմնադրամի կողմէ իրականացուող «Կանաչ սերունդ» քարոզարշաին: Ինչպես կը նշուի հիմնադրամի հաղորդագրության մեջ, տնկուող 95 ծառերը առանց անցեալը մոռնալու՝ ապագայի մասին հոգալու պատասխանատուության կենդանի յիշեցում կը դառնան:

Քարոզարշաւի շրջանակներուն մէջ ծառատունկ կ'իրականացուի Հայաստանի տարբեր մարզերուն մէջ: Հիմնադրամը Ուաշինկթընի մէջ գործող «Երկրի օր» միջազգային ցանցի պաշտօնական տարածաշրջանային գործընկերն է եւ այս տարի կը կազմակերպէ Երկրի օրուան նուիրուած շարք մը միջոցառումներ՝ որպէս «Երկրի օր» միջազգային ցանցի 40-րդ տարեդարձին նուիրուած համաշխարհային տօնակատարութիւններու մաս մը:

Հիմնադրամի կողմէ իրականացուող «Երկրի օր, 2010» ծրագրի հիմնական նպատակը հասարակութեան տեղեկացուածութեան մակարդակի բարձրացումն է: Հայաստանի մէջ գոյութիւն ունեցող շրջակայ միջավայրի եւ բնապահպանական խնդիրներու մասին: Քարոզարշաւի գլխաւոր առաքելութիւնն է խրախուսել հնարաւորին չափ շատ երիտասարդներ աւելի գործօն վարուելակերպ ունենալ եւ շրջակայ միջավայրի մասին աւելի խոր գիտելիքներ ձեռք բերել: Նախատեսուած են նաեւ տարբեր միջոցառումներ:

ԱՊՐԻԼ 28-ԻՆ ԻՍՐԱՅԷԼԻ ԽՈՐՀՐԴԱՐԱՆԸ ՊԻՏԻ ԲՆՆԱՐԿԷ ՀԱՅՈՑ ՑԵՂԱՍՊԱՆՈՒԹԵԱՆ ՀԱՐՑԸ

Իսրայէլի «Մերեց» խորհրդարանական խմբակցութեան նախագահ Հալիմ Օրոն Ապրիլի մէջ (28 Ապրիլ) Բնեսթի մէջ քննարկումի պիտի դնէ հայոց ցեղասպանութեան ճանաչման հարցը:

Քանի որ Ապրիլ 24-ը շաբաթ է, Օրոնը մտադիր է Ցեղասպանութեան թեմայի քննարկումով զբաղիլ Ապրիլ 28-ին՝ խորհրդարանական արձակուրդէն յետոյ: «Մշտապէս կապի մէջ եմ հայկական կազմակերպութիւններու հետ, բայց այս տարի կառավարութիւնը Հայոց ցեղասպանութեան հարցը աւելի շուտ կը թաղէ, քան նախորդ անգամ: Այժմ բանակցային գործընթաց է Երեւանի եւ Անգարայի միջեւ, եւ շատերը խորհուրդ կու տան չմիջամտել, չխանգարել զանոնք: Ես կապ չեմ տեսներ 95-ամեայ վաղեմութեամբ դէպքերու եւ տարածաշրջանի ներկայ աշխարհաքաղաքականութեան միջեւ, բայց ասիկա է իրականութիւնը» յայտարարած է Օրոն:

Ի դէպ, Չիեւա Էլկիսի («Լիքուտ») Քոալիսիոնի պաշտօնին նշանակուելէն յետոյ, Օրոն կորսնցուցած է իր դաշնակցի՝ Հայոց ցեղասպանութեան ճանաչման պայքարին մէջ:

«Նախապէս ան կը գլխաւորէր «Հայաստան-Իսրայէլ» միջխորհրդարանական խումբը, իսկ այժմ կը տեսնենք, թէ ինչ ճնշում կը գործադրեն անոր վրայ քոալիսիոնի միւս անդամները: Շուտով ես անոր հետ կը խօսիմ... հակառակ Իսրայէլի եւ Թուրքիոյ միջեւ յարաբերութիւններու կտրուկ վատթարացման եւ շատերու զանկութեան՝ վնասելու Անգարային, ես յոռետեսօրէն տրամադրուած եմ» եզրակացուցած է ան:

JUBILACIONES

DRA. ADRIANA CORTES DE BOYADJIAN
Abogada
Tel.: 4632-9385 Cel.: 15-5317-1175

. Moratoria autónomos. Jubilaciones.
Pensiones. Ley de amas de casa
. Honorarios preferenciales a la
colectividad armenia
adriboyad.18@hotmail.com

□□□□□□□□ □□□□□□□□

□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□

Feria Internacional del Libro
La Rural. Stand «Armenia». Pabellón Amarillo N° 2410
22 de abril al 10 de mayo
Av. Sarmiento 2704. C.A.B.A.

. Av. Córdoba 4800 Tel. 4777-2222
. Mansilla 3832 Telefax: 4822-1800
. Maure 1587 Tel.: 4777-4005

www.shenk.com.ar

EMBAJADA DE LA REPÚBLICA DE ARMENIA
CENTRO ARMENIO DE LA REPUBLICA ARGENTINA

Visite el stand de
Armenia

Pabellón Amarillo - N° 2410

Acto "Día de Armenia"

Sábado 1 de mayo, 16.00 hs. Sala "José Hernández"

Hará uso de la palabra el Embajador Vladímir Karmirshalyan

Se presentará un programa artístico

Desde el 22 de abril al 10 de mayo de 2010

La Rural, Predio Ferial de Buenos Aires - Av. Sarmiento 2704

Horarios: Jueves 22 de abril 18:00 a 22:00 - Domingos a jueves 14:00 a 22:00 -
Viernes y sábados 14:00 a 23:00 - Sábado 1º de mayo 14:00 a 01:00

Entrada General: Lunes a jueves: \$12,00 -
Viernes, sábados y domingos: \$15,00

Donaciones a la U.G.A.B.

Al cumplirse cuarenta días del fallecimiento de la señora Rosa Andonian de Sarafian, se han recibido las siguientes donaciones:

Dr. Berge Setrakian y Señora (EE.UU.)	U\$S 500.-
Sinán Sinanian y Señora (EE.UU.)	U\$S 500.-
Ana Andonian de Basmadjian e Hijos	\$ 1.200.-
Juan Chahinian	U\$S 300.-
Herminé Malkassian – Dr. Roberto Malkassian	\$ 1.000.-
Vreyuhí Djeredjian e Hijos	\$ 1.000.-
Dra. Elsa Terzian y Dr. Carlos Berberian	\$ 1.000.-
Daniel, Isabel, José Hernán y Mariela Youssefian	\$ 800.-
Ester, Gloria, Rubén y Norma Sarafian y Familias	\$ 500.-
Berdjuhi Emirian y Familia	\$ 500.-
María Kafafian de Youssefian	\$ 500.-
Comisión de Damas – UGAB	\$ 600.-
Nvart y Arakel Kirbassian	\$ 400.-
Arden y Christine Dervishian (Montreal, Canadá)	\$ 400.-
Jack Anserian y Señora (EE.UU.)	U\$S 100.-
Razmouhi Khurlopian	\$ 300.-
Betty y Hampartzoum Haladjian	\$ 300.-
Roberto Ohanessian y Señora	\$ 300.-
Alicia y Daniel Vaneskeheian	\$ 300.-
María Ester y Adolfo Smirlian	\$ 300.-
María Rosa y Jorge Kalaidjian	\$ 300.-
Rosita Youssefian	\$ 300.-
Anyel y Juan Yernazian	\$ 300.-
Aram Majian y Familia	\$ 300.-
Elisa Yacoubian y Familia	\$ 300.-
Madlén Tchrian	\$ 300.-
Rosa y Vahram Hairabedian	\$ 200.-
Zvart Ekizian	\$ 200.-
Lena Kaprielian (Montreal, Canadá)	\$ 200.-
Hratch y Shoghig Manoukian (N.J., USA)	\$ 200.-
Zareh y Nvaïr Beylerian (N.J., USA)	\$ 200.-
Dikrán Kissoyan	\$ 200.-
Paul y Annie Kaprielian	\$ 200.-
Jorge Míhrán Dicranian y Señora	\$ 150.-
Raquel Kafafian de Mateossian	\$ 100.-
Dr. Juan Minoian y Señora	\$ 100.-
Rubén Kedikian y Señora	\$ 100.-
Alicia Aghazarian	\$ 100.-
Daniel Tchilinguirian y Señora	\$ 100.-
Juan Esteban Mateossian y Señora	\$ 100.-
Leonardo Andonian y Familia	\$ 100.-
Miriam y José Tabakian	\$ 100.-
NN	\$ 100.-
Bedrós Piandarian y Señora (EE.UU.)	U\$S 25.-

Por el mismo motivo el Instituto Marie Manoogian ha recibido la siguiente donación, Eduardo Kopuchian y Familia \$ 200.-

Agradecimiento

El Consejo Directivo de la Unión General Armenia de Beneficencia agradece a la familia de la señora Rosa A. de Sarafian la importante donación efectuada a la Institución, en su memoria.

Donaciones a «Sardarabad»

- En memoria de Haigazun y Nazeli Balassanian, Marisa Balassanian e hijos (San Pablo, Brasil), donaron \$ 150.-
- Con motivo del fallecimiento de su madre, Manushag Simonian, Sergio Simonian y Sra. donaron \$ 100.-

Visite nuestra página: www.sardarabad.com.ar
Nuestro e-mail: sardarabad@sardarabad.com.ar

DICCIONARIOS

Español-Armenio (2009) y Armenio-Español (1984)
del R.P. Pascual Tekeyán
publicados por la Eparquía Armenia Católica

en venta en nuestra institución, Armenia 1329. Capital.

Agenda

ABRIL

- **Miércoles 21,19:30 hs.: «Ellos viven a través de sus obras».** Obras musicales y literarias de intelectuales armenios víctimas del genocidio de 1915 en el **Centro Cultural del Colegio Mekhitarista**. Virrey del Pino 3511. Cap. Ent. libre.

- **Miércoles 28,19:30 hs.: «Música de Cámara».** Concierto a cargo del Departamento de Artes Musicales y Sonoras “Carlos López Buchardo” del I.U.N.A. en el **Centro Cultural del Colegio Mekhitarista**. Virrey del Pino 3511. Cap. Ent. libre.

- **Viernes 30, 17.00 hs.: Encuentro de Damas** en la Unión Cultural Armenia Sharyum, **Malabia 1287, Capital**.

MAYO

- **Miércoles 5, 8.30 en punto: Excursión a Open Door- Luján. Organiza: Comisión de Damas** de la Unión Compatriótica Armenia de Marash. Salida desde la institución: Armenia 1242. Capital.

- **Miércoles 5 de mayo 19:30 hs. “Música del período barroco americano en las misiones jesuíticas»** Conjunto vocal e instrumental «Ruscello». en el **Centro Cultural del Colegio Mekhitarista**. Virrey del Pino 3511. Cap. Ent. libre.

- **Martes 11, 12.30: Almuerzo en «Pur Sang», Organiza: Organización de Damas de la Iglesia Armenia.** Av. Quintana 191, 1° Piso. (Recoleta). Capital.

- **Miércoles 12,19:30 hs.: «Música de Cámara II».** Concierto del Departamento de Artes Musicales y Sonoras “Carlos López Buchardo” del I.U.N.A. en el **Centro Cultural del Colegio Mekhitarista**. Virrey del Pino 3511. Cap. Ent. libre.

- **Domingo 16, 13.00 hs.: Madagh en la U.C.A. de Marash,** en homenaje a la epopeya de Marash y en recuerdo de sus allegados fallecidos en el último año. **Armenia 1242, 2° Piso, Capital**.

- **Miércoles 19, 19:30 hs.: «Cantando y soñando I».** Concierto del Coro Suyai, Liliana Gattas y Coro de padres y amigos del Colegio Sworn en el **Centro Cultural del Colegio Mekhitarista**. Virrey del Pino 3511. Cap. Ent. libre.

- **Sábado 22, 21 hs.: Cena familiar** en la Unión Cultural Armenia Sharyum, **Malabia 1287, Capital**.

- **Martes 25, 13.00 hs.: Almuerzo en la U.C.A. de Marash,** Armenia 1242, 2° Piso, Capital. **Organiza: Comisión de Damas.**

- **Miércoles 26, 19:30 hs.: «Aspectos ideológicos de la Revolución de Mayo».** Conferencia del Dr. Néstor Vicente Grispo en el **Centro Cultural del Colegio Mekhitarista**. Virrey del Pino 3511. Cap. Ent. libre.

- **Domingo 30, 13.00 hs.: Tradicional asado** en la Unión Residentes Armenios de Hadjín, **Scalabrini Ortiz 2273, Capital**.

JUNIO

- **Miércoles 16, 13.00 hs.: Almuerzo en la U.C.A. de Marash,** Armenia 1242, 2° Piso, Capital. **Organiza: Comisión de Damas.**

- **Sábado 26, 21 hs.: Entrega de premios «Sharyum»** en la Unión Cultural Armenia Sharyum, **Malabia 1287, Capital**.

- **Domingo 27, 19,15 hs.: Concierto** celebratorio del 80º aniversario del Coro Gomidás. **Sala «Siranush», Armenia 1353, Capital**.

Hokehankisd

La Fundación Educacional Armenia de Vicente López,
la Comisión Administrativa de la Iglesia San Jorge,
la Comisión Directiva del Colegio Armenio de Vicente López
e Instituto Tertzakian,
sus cuerpos directivos y docentes, Comisión de Padres,
la Comisión de Damas de la Iglesia San Jorge,
la Comisión del Campo de Deportes y Gimnasio Sirinian,
el Coro San Gregorio El Iluminador y
el Coro Arevakal
invitan a la Misa de Responso por el 5º aniversario del fallecimiento
del primer cura párroco y ex director del Colegio Armenio de Vicente López
DER ARSHAM AVAK KAHANA BOZOYAN
que se llevará a cabo el domingo 25 de abril a las 10:30
en la Iglesia San Jorge, Arenales 1631, Florida.

**Por cada víctima inocente, hay un armenio que trabaja,
¡un pueblo armenio que vive!**

1915

2010

24 de Abril

**Que esta llama no se apague
nunca**

95° aniversario del genocidio armenio